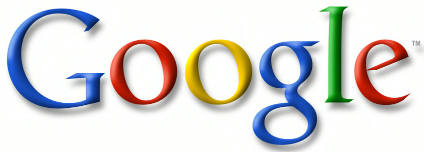

SIGILLVM: ACADEMIÆ: HARVARDIANÆ: IN: NOV: ANG: CHRISTO: ECCLESIÆ

ARISTOPHANIS

COMŒDIÆ.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

ARISTOPHANIS

COMŒDIÆ.

EX EDITIONE

R. F. P. BRUNCK.

TEXTUS
NOVISSIMIS BRUNCK EMENDATIONIBUS
LOCUPLETATUS.

TOM. II.

Oxonii:
Typis et Sumtu N. Bliss;
F. C. et J. Rivington, et R. Priestley,
LONDINI.
1815.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνδρῶν προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα
τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΧΟΡΟΣ.

1—11.

Πραξαγόρα.

Ω ΛΑΜΠΡΟΝ ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου,
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
(γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.)
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν· εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς·
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην

ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀποῤῥήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε, καρποῦ Βακχίου τε νάματος
πλήρεις, ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν ξυνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν, ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἕδρας,
ὡς Σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι·
ΔΕΙ ΤΑΣ ΕΤΑΙΡΑΣ ΕΓΚΑΘΙΖΟΜΕΝΑΣ ΛΑΘΕΙΝ.
τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐῤῥαμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαβεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

Γυνὴ α'.

ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως,
ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.

Πραξαγόρα.

ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρειν
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλά, φέρε, τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, τρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.

Γυνὴ β'.

ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνήρ, ὦ φιλτάτη,
(Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ)
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

Γυνὴ α'.

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην, καὶ Σωστράτην
προσιοῦσαν ἤδη τήνδε, καὶ Φιλαινέτην.

Πραξαγόρα.

οὔκουν ἐπείξεσθ', ὡς Γλύκη κατώμοσε
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν, κἀρεβίνθων χοίνικα.

Γυνὴ α'.

τὴν Σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; κἀμοὶ δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

Γυνὴ β΄.

τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;

Πραξαγόρα.

ὁρῶ προσιούσας χ' ἁτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

Γυνὴ γ΄.

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν· ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.

Πραξαγόρα.

κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ ξυλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.

Γυνὴ δ΄.

ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ', ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας
ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Γυνὴ ε΄.

κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη,

καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.

Πραξαγόρα.

ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;

Γυνὴ δ'.

νὴ τὴν Ἑκάτην, τὸν καλὸν ἔγωγε τουτονί.

Γυνὴ ε'.

κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.

Πραξαγόρα.

ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

Γυνὴ δ'.

φασί· κατανεύουσι γάρ.

Πραξαγόρα.

καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε, καὶ βακτηρίας,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.

Γυνὴ ζ'.

ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

Γυνὴ α'.

τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.
νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν,
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
εἴπερ τι βουκολεῖν ἐθέλοι τὸν δήμιον.

Πραξαγόρα.

λέγοιτ' ἂν ὅπως καὶ τἄπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐςὶν ἄςρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡ 'κκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.

Γυνὴ α'.

νὴ τὸν Δί', ὥςε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ, τῶν Πρυτανέων καταντικρύ.

Γυνὴ η'.

ταυτί γέ τοι, νὴ τὸν Δί', ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

Πραξαγόρα.

πληρουμένης, τάλαινα;

Γυνὴ η'.

νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἅμα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐςί μου τὰ παιδία.

Πραξαγόρα.

ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν

ξυςειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
Ἀγύῤῥιος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγις' ἐν τῇ πόλει.
τούτου γέ τοι, νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν,
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον, οὕνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥς' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν.
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν, οὔτ' ἐλαύνομεν.

Γυνὴ η΄.

καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει;

Πραξαγόρα.

πολὺ μὲν οὖν ἄριςά που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖςα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

Γυνὴ η΄.

οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐςὶν ἡ μὴ 'μπειρία.

Πραξαγόρα.

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν, ἁκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,

ἄλλαι δ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

Γυνὴ θ'.

τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

Πραξαγόρα.

ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους, περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.

Γυνὴ β'.

δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.

Πραξαγόρα.

πῶς καταγέλαστον;

Γυνὴ β'.

ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

Πραξαγόρα.

ὁ Περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν·
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Γυνὴ θ'.

ἐγώ.

Πραξαγόρα.

περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχῃ 'γαθῇ.

Γυνὴ θ'.

ἰδού.

Πραξαγόρα.

λέγοις ἄν.

Γυνὴ θ'.

εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;

Πραξαγόρα.

ἰδοὺ ΠΙΕΙΝ.

Γυνὴ θ'.

τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;

Πραξαγόρα.

ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ.

Γυνὴ θ'.

τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τῇ 'κκλησίᾳ;

Πραξαγόρα.

ἰδού γέ σοι ΠΙΝΟΥΣΙ.

Γυνὴ θ'.

νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
ὥσπερ μεθυόντων, ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ, νὴ Δία, σπένδουσί γ'· ἢ τίνος ἂν χάριν
τοσαῦτ' ἐπεύχοιντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ', ὥσπερ ἐμπεπωκότες·
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

Πραξαγόρα.

σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κάθιζ' · οὐδὲν γὰρ εἶ.

Γυνὴ θ'.

νὴ τὸν Δί', ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψει γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀφαυανθήσομαι.

Πραξαγόρα.

ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;

Γυνὴ ί.

ἐγώ.

Πραξαγόρα.

ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

Γυνὴ ί.

Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, μὰ τὼ θεώ...

Πραξαγόρα.

ΜΑ ΤΩ ΘΕΩ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

Γυνὴ ί.

τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,

καί τοι τά γ' ἄλλ' εἴπουσα δεξιώτατα.

Γυνὴ α'.

ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω.

Πραξαγόρα.

παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάζουσ' οὐ προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον ἄν, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβωθήσεται.

Γυνὴ α'.

φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
Ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι - - -

Πραξαγόρα.

γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις.

Γυνὴ α'.

δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον. ἐπιβλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε, πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.

Πραξαγόρα.

ἄπερρε καὶ σύ, καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι,
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
Ἐμοίγ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην

ἀεὶ πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τοπαράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ, χρωμένων,
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνεσεν·
ὁ δ' οὐ λαβὼν, εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

Γυνὴ α'.

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, εὖγε ταυταγὶ λέγεις.

Πραξαγόρα.

τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπες ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

Γυνὴ α'.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.

Πραξαγόρα.

μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.

Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγίνετ', ἤχθοντο· τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ ταῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.

ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ·
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἄχθεσθε· κἀκεῖνοί γέ σοι
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

Γυνὴ α'.

ὡς ξυνετὸς ἀνήρ.

Πραξαγόρα.

νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἐστ', ὦ δῆμε, τούτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος, ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινόν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις,
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

Γυνὴ β'.

εὖ γ', εὖ γε, νὴ Δί', εὖ γε· λέγε, λέγ', ὦ 'γαθέ.

Πραξαγόρα.

Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια

βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι· κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο;
καθήμεναι φρύγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ·
αὑτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ προτοῦ.
βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
ταύταισιν οὖν, ὦνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν,
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα,
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα·
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν μάλ' ἐπιθυμοῦσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή·
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ.
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ μὲν ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα δ' ἂν πείθησθέ μοι,

εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

Γυνὴ α'.

εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

Πραξαγόρα.

ἐν ταῖσι φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν Πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

Γυνὴ α'.

οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή·
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ', ἁ'πινοεῖς, κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ;

Πραξαγόρα.

φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

Γυνὴ α'.

ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες.

Πραξαγόρα.

ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

Γυνὴ α'.

καὶ τοῦτ' ἴσασιν.

Πραξαγόρα.

ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.

Ἡμίχορος.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ
ὁ Θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος, βλέπων ὑπότριμμα,
στέργων σκοροδάλμῃ, μὴ δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη, καὶ Σμίκυθε, καὶ Δράκης,
ἕπου κατεπείγων σαυτὸν, προσέχων, ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ', ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.

Ἡμίχορος.

ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τουσδὶ τοὺς ἐξ ἄστεος
ἥκοντας, ὅσοι προτοῦ μὲν, ἡνίκ' ἐλθόντας ἔδει
λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, κάθηντο λαλοῦντες·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχὶ, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον λαβών·
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον, καὶ δύο κρομμύω,
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας. νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινὸν,
ὥσπερ πηλοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΑΝΗΡ ΤΙΣ, ΧΡΕΜΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Βλέπυρος.

ΤΙ τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
ἐστὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστίν· ἡ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ Κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ, ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ.
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε
δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

Ἀνὴρ τίς.

τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νὴ τὸν Δί', αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,

τί τοῦτό σοι τὸ πυῤῥόν ἐστιν; οὔ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκέ ποθεν;

Βλέπυρος.

οὔκ· ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὕνδύεται.

Ἀνήρ.

τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν;

Βλέπυρος.

οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

Ἀνήρ.

εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

Βλέπυρος.

μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει.
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

Ἀνήρ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ, ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ,
φρούδη 'στ', ἔχουσα θοἰμάτιον, οὑγὼ 'φόρουν·
κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ'· ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

Βλέπυρος.

μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἄρ' ἔγωγε τὰς ἐμὰς

Λακωνικάς· ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμην,
ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

Ἀνήρ.

τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

Βλέπυρος.

γνώμην γ' ἐμήν.

οὔκουν πονηρά γ' ἐστίν, ὅ τι κἄμ' εἰδέναι.

Ἀνήρ.

ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

Βλέπυρος.

κἄγωγ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δ' ἐμοῦ
ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.

Ἀνήρ.

μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

Βλέπυρος.

νὴ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τολοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος.

τίς ἂν οὖν ἰατρὸν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα ;
τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐςι τὴν τέχνην ;
ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων· ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε ςεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνια Εἰλείθυι', μή με περιΐδῃς
διαῤῥαγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

Χρέμης.

οὗτος, τί ποιεῖς ; οὔ τι που χέζεις ;

Βλέπυρος.

ἐγώ ;

οὐ δῆτ' ἔτι γε, μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίςαμαι.

Χρέμης.

τί δὲ τῆς γυναικὸς ἀμπέχει τὸ χιτώνιον ;

Βλέπυρος.

ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν ;

Χρέμης.

ἐξ ἐκκλησίας.

Βλέπυρος.

ἤδη λέλυται γάρ ;

Χρέμης.

νὴ Δί' ὄρθριον μὲν οὖν.

καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ.

Βλέπυρος.

τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;

Χρέμης.

εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι
ἔχων μὰ Δί' οὐδέν' ἄλλο γ', ἢ τὸν θύλακον.

Βλέπυρος.

τὸ δ' αἴτιον τί;

Χρέμης.

πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν Πύκνα·
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν,
ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς, οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

Βλέπυρος.

οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών;

Χρέμης.

πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο.

Βλέπυρος.

οἴμοι δείλαιος.

ΑΝΤΙΛΟΧ', ΑΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ ΤΟΥ ΤΡΙΩΒΟΛΟΥ
ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;

Χρέμης.

τί δ' ἄλλο γ'; ἢ
ἔδοξε τοῖς Πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.
κᾆπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ, πόσον δοκεῖς,
ὡς δεινὰ τολμᾷ τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
Τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν;

Βλέπυρος.

Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ,
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ,
σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.

Χρέμης.

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος

παρῆλθε γυμνὸς, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν,
αὐτός γε μέντ' εὖ φάσκων ἱμάτιον ἔχειν,
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους.
Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἐπικλίνῃ τὴν θύραν,
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

Βλέπυρος.

νὴ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν·
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρὰ,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.

Χρέμης.

μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησεν, ὅμοιος Νικίᾳ,
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν,
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.

εἶτ' ἐθορύβησαν, κἀνέκραγον, ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν.

Βλέπυρος.

νοῦν γὰρ εἶχον, νὴ Δία.

Χρέμης.

ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά.

Βλέπυρος.

καὶ τί εἶπε;

Χρέμης.

πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον.

Βλέπυρος.

καί σε;

Χρέμης.

μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην.

Βλέπυρος.

ἐμὲ μόνον;

Χρέμης.

καὶ, νὴ Δία,
καὶ συκοφάντην.

Βλέπυρος.

ἐμὲ μόνον;

Χρέμης.

καί, νὴ Δία,

ταυτὶ τὸ πλῆθος.

Βλέπυρος.

τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

Χρέμης.

γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν,
καὶ χρηματοποιόν· κοὐχὶ τἀπόῤῥητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν·
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.

Βλέπυρος.

καί, νὴ τὸν Ἑρμῆν, τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

Χρέμης.

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις γ', οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κοὐκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.

Βλέπυρος.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων τ' ἐναντίον.

Χρέμης.

οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλά τε πολλὰ κἀγαθά

ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

Βλέπυρος.

τί δῆτ' ἔδοξεν;

Χρέμης.

ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
αὐταῖς. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι.

Βλέπυρος.

καὶ δέδοκται;

Χρέμης.

φήμ' ἐγώ.

Βλέπυρος.

ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα,
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;

Χρέμης.

οὕτω ταῦτ' ἔχει.

Βλέπυρος.

οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;

Χρέμης.

οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

Βλέπυρος.

οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἐστί μοι;

Χρέμης.

μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

Βλέπυρος.

ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν - - -

Χρέμης.

τί δρᾶν;

Βλέπυρος.

κινεῖν ἑαυτάς.

Χρέμης.

ἂν δὲ μὴ δυνάμεθα;

Βλέπυρος.

ἄριστον οὐ δώσουσι.

Χρέμης.

σὺ δέ γε, νὴ Δία,
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα.

Βλέπυρος.

τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.

Χρέμης.

ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
λόγος τί τοι τις ἐστι τῶν γεραιτέρων·
ἀνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
καὶ ξυμφέροι γ', ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.

ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε.

Βλέπυρος.

καὶ σύ γ', ὦ Χρέμης.

Χορός.

ἔμβα, χώρει.

ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;

στρέφου, σκόπει,

φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,

μήπου τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ·

ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.

ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι

πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν,

κύκλῳ περισκοπουμένη κἀκεῖσε, καὶ τὰ τῇδε

ἐκ δεξιῶν, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη,

ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ', ἡνίκ' ᾖμεν·

τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν, ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς

ἔσθ', ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ', ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις·

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔτ' ἐπαναμενούσας,

πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,

χ' ἡμῶν ἴσω κατάστη.

ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς,

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,

παραβλέπουσα θατέρᾳ,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυνε· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα, καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χ' αὗται γὰρ ἥκουσιν, πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

Πραξαγόρα.

ταυτὶ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἁ'βουλεύσαμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας· ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω·
χαλᾶτε συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς·
βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
ὅθεν περ ἔλαβον, τἄλλα θ', ἃ 'ξηνεγκάμην.

Χορός.

ἤδη κεῖται πάνθ', ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἄλλα
διδάσκειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

Πραξαγόρα.

περιμείνατε νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,

ξυμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ
μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

Χορός.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΒΛΕΠΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Βλέπυρος.

ΑΥΤΗ, πόθεν ἥκεις, Πραξαγόρα;

Πραξαγόρα.

τί δ', ὦ μέλε,
σοὶ τοῦθ';

Βλέπυρος.

ὅ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐηθικῶς.

Πραξαγόρα.

οὔ τοι παρά του μοιχοῦ γε φήσεις.

Βλέπυρος.

οὐκ ἴσως
ἑνός γε.

Πραξαγόρα.

καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι.

Βλέπυρος.

πῶς;

Πραξαγόρα.

εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Βλέπυρος.

τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;

Πραξαγόρα.

οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε.

Βλέπυρος.

πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σὺ, καὶ τὸ θοἰμάτιον λαβοῦσά μοι;

Πραξαγόρα.

γυνή με τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.

Βλέπυρος.

κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι;

Πραξαγόρα.

τῆς λεχοῦς δ' ἦν φροντίσαι,
οὕτως ἐχούσης, ὦνερ.

Βλέπυρος.

εἰποῦσάν γ' ἐμοί.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν.

Πραξαγόρα.

μὰ τὼ θεώ.

ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἔδει δὲ,
ἥπερ μεθῆκέ μ', ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

Βλέπυρος.

εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιόν σ' ἐχρῆν ἔχειν;
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

Πραξαγόρα.

ψῦχος γὰρ ἦν· ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
κατέλιπον, ὦ 'νερ.

Βλέπυρος.

αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ, κἄτι χ' ἡ βακτηρία.

Πραξαγόρα.

ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην,
μιμουμένη σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.

Βλέπυρος.

οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

Πραξαγόρα.

μὴ φροντίσῃς· ἄῤῥεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

Βλέπυρος.

ἡ 'κκλησία;

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἥνπερ ᾠχόμην.

ἀτὰρ γεγένηται;

Βλέπυρος.

ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾔδησθά με

φράσαντά σοι χθές;

Πραξαγόρα.

ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.

Βλέπυρος.

οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;

Πραξαγόρα.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Βλέπυρος.

κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.

ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

Πραξαγόρα.

τί δρᾶν; ὑφαίνειν;

Βλέπυρος.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.

Πραξαγόρα.

τίνων;

Βλέπυρος.

ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

Πραξαγόρα.

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις
ἔσται τολοιπόν.

Βλέπυρος.

κατὰ τί;

Πραξαγόρα.

πολλῶν οὕνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾷν
ἔσται τολοιπόν· οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν.

Βλέπυρος.

μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
τουτὶ ποιήσῃς, μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.

Χορός.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.

Πραξαγόρα.

μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.

Χορός.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

Πραξαγόρα.

ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστ' ἐμοί σε μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.

Χορός.

νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα, καὶ
φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου,
δηλοῦν, ὅ τι περ δύναται καιρός.
δεῖται γάρ τι σοφοῦ 'ξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μήτ'
εἰρημένα πω πρότερον.
μισοῦσι γάρ, ἢ τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς
διανοίαις,
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι
θεαταῖς.

Πραξαγόρα.

ἦ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τούσδε θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν, καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν

ταῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν· τοῦτ' ἔσθ', ὃ μάλιστα δέδοικα.

Βλέπυρος.

περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

Πραξαγόρα.

μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ, μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας,
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι·
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι·
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

Βλέπυρος.

πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν;

Πραξαγόρα.

κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.

Βλέπυρος.

καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν;

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.

τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν. τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω

κοινὴν πάντων, καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ', ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.

εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς,

ταμιευόμεναι, καὶ φειδόμεναι, καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.

Βλέπυρος.

πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ

καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον - - -

Πραξαγόρα.

τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,

καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει.

Βλέπυρος.

κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

Πραξαγόρα.

ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

Βλέπυρος.

κατὰ δὴ τί;

Πραξαγόρα.

οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει. πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους,
ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.

Βλέπυρος.

οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα
πάρεστι;

Πραξαγόρα.

πρότερόν γ', ὦ 'τὰν, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς
προτέροισι·
νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ κατα-
θεῖναι;

Βλέπυρος.

ἢν μείρακ' ἰδὼν, ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἕξει, τούτων ἀφελὼν, δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών.

Πραξαγόρα.

ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
κεῖσθαι,
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

Βλέπυρος.

πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασιν,
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν, καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;

Πραξαγόρα.

αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.

Βλέπυρος.

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ', οἷ φῄς, ἀφικέσθαι;

Πραξαγόρα.

οὐχὶ μαχοῦνται.

Βλέπυρος.

περὶ τοῦ;

Πραξαγόρα.

θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται.

Βλέπυρος.

περὶ τοῦ;

Πραξαγόρα.

τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. ϗ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.

τὸ μὲν ἡμέτερον γνώμην τιν' ἔχει. προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν.

Βλέπυρος.

τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.

Πραξαγόρα.

ἀλλὰ φυλάξουσ' αἱ φαυλότεραι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
αἱ φαυλότεραι· κοὐκ ἔξεσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶν, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.

Βλέπυρος.

ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.

Πραξαγόρα.

νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη
τῶν σιμοτέρων ἔσται πολλὴ, καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβὰς δή γ' εἴπῃ· Προτέρῳ παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.

Βλέπυρος.

πῶς οὖν, οὕτω ζώντων ἡμῶν, τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δύνατος διαγιγνώσκειν;

Πραξαγόρα.

τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.

Βλέπυρος.

οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν, γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα,
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἄγνως ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;

Πραξαγόρα.

ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ 'ὑτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.

Βλέπυρος.

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος,
ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.

Πραξαγόρα.

πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐςι.

Βλέπυρος.

τὸ ποῖον;

Πραξαγόρα.

εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίςυλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.

Βλέπυρος.

οἰμώζοι γ' ἄν, καὶ κωκύοι.

Πραξαγόρα.

σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.

ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα
γενέσθαι,
ὥς' οὐχὶ δέος, μή σε φιλήσῃ.

Βλέπυρος.

δεινὸν μέντ' ἂν γ' ἐπεπόνθη.

τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;

Πραξαγόρα.

οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ ςοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

Βλέπυρος.

περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔςαι; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔςιν
ἔρεσθαι.

Πραξαγόρα.

τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς
ὑφανοῦμεν.

Βλέπυρος.

ν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δί-
κην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐςὶ δί-
καιον.

Πραξαγόρα.

λλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.

Βλέπυρος.

τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;

Πραξαγόρα.

ἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὕ-
νεκ' ἔσονται;

Βλέπυρος.

πολλῶν ἕνεκεν, νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς οὕ-
νεκα δήπου,
ν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται.

Πραξαγόρα.

πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,
ν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δή που 'ς' ἐπί-
δηλος.

Βλέπυρος.

ὴ τὴν Δήμητρ', εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν σὺ φρά-
σον μοι.
ῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν

εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.

Πραξαγόρα.

ἀπὸ τῆς μάζης, ἧς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὐδεὶς οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς.

Βλέπυρος.

οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται;

Πραξαγόρα.

πῶς γὰρ κλέψει, μετὸν αὐτῷ;

Βλέπυρος.

οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν.

Πραξαγόρα.

οὐκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον. βίοτος γὰρ πᾶσιν
ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα
μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.

Βλέπυρος.

οὐδὲ κυβεύσουσιν ἄρ' ἄνθρωποι.

Πραξαγόρα.

περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

Βλέπυρος.

τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις;

Πραξαγόρα.

κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν ξυῤῥήξασ᾽ εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους.

Βλέπυρος.

τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;

Πραξαγόρα.

τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.

Βλέπυρος.

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

Πραξαγόρα.

τοὺς κρατῆρας καταθήσω,
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ᾽ αἰσχυνόμενοι.

Βλέπυρος.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις;

Πραξαγόρα.

ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κᾆτα στήσασα παρ᾽ Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ᾽ ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν

τὴν Βασίλειον δειπνήσοντας· τοὺς Θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην·
τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάππ' ἐς τὴν σκιὰν χωρεῖν τὴν Ἀλφιτόπωλιν.

Βλέπυρος.

ἵνα κάπτωσιν;

Πραξαγόρα.

μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.

Βλέπυρος.

ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν
ἅπαντες.

Πραξαγόρα.

ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
τάδε λέξουσιν· Δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία.
Παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα φήσει τις ἄνωθ'
ἐξ ὑπερῴου, καὶ καλλίστη
καὶ λευκοτάτη· πρότερον μέντοι

δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
ταῖς δ' εὐπρεπέσιν γ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις αἱ φαυλότεραι
τοιάδ' ἐροῦσιν· Ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
ταῖς γὰρ σιμοῖς καὶ ταῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισθαι προτέροις βινεῖν·
ὑμᾶς δὲ τέως θρία λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
φέρε νῦν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν;

Βλέπυρος.

πάνυ.

Πραξαγόρα.

βαδιστέον τ' ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν, ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.

Βλέπυρος.

ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

Πραξαγόρα.

φήμ' ἐγώ.

ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἀπαξαπάσας.

Βλέπυρος.

ἱνατί;

Πραξαγόρα.

δῆλον τουτογί·

ἵνα τῶν νέων ἔχωμεν αὗται τὰς ἀκμάς,
καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
κατωνάκῃ τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

Βλέπυρος.

φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι, καὶ λέγωσί μοι ταδί·
ΤΟΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥ ΘΑΥΜΑ-
ΖΕΤΕ;

Χορός.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΑΝΗΡ Α, ὁ καταθείς, ΑΝΗΡ Β, ὁ μὴ καταθείς,
ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ.

Ἀνὴρ α'.

ΕΓΩ Δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι, κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.

χώρει σὺ δεῦρο, κιναχύρα, καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους τρίψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα, δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία, μέλαινά γ', οὐδ' ἂν, εἰ τὸ φάρμακον
ἕψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια.
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταυθοῖ. σὺ δὲ δεῦρ', ἡ κιθαρῳδός, ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω, τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε, καὶ τὴν λήκυθον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

Ἀνὴρ β'.

ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι, καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.

οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερα μετοικιζόμενος ἐξεφορεῖς
αὔτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;

'Ανὴρ α'.

οὐδαμῶς.

'Ανὴρ β'.

τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὔ τι που
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

'Ανὴρ α'.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν, κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

'Ανὴρ β'.

μέλλεις ἀποφέρειν;

'Ανὴρ α'.

πάνυ γε.

'Ανὴρ β'.

κακοδαίμων ἄρ' εἶ,
νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα.

'Ανὴρ α'.

πῶς;

'Ανὴρ β'.

πῶς; ῥᾳδίως.

'Ανὴρ α'.

τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

'Ανὴρ β'.

ποίοισιν, ὦ δύστηνε;

'Ανὴρ α'.

τοῖς δεδογμένοις.

'Ανὴρ β'.

δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

'Ανὴρ α'.

ἀνόητος;

'Ανὴρ β'.

οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἁπαξαπάντων.

'Ανὴρ α'.

ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα
μάλιστα πάντων.

'Ανὴρ β'.

τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

'Ανὴρ α'.

σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;

'Ανὴρ β'.

φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.

'Ανὴρ α'.

τί γὰρ ἄλλο γ', ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι

τὰ χρήματ' εἰσίν;

'Ανὴρ β'.

ἀλλ' ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην.

'Ανὴρ α'.

λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

'Ανὴρ β'.

λέξουσι γοῦν.

'Ανὴρ α'.

καὶ φασὶν οἴσειν ἀράμενοι.

'Ανὴρ β'.

φήσουσι γοῦν.

'Ανὴρ α'.

ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.

'Ανὴρ β'.

ἀπιστήσουσι γοῦν.

'Ανὴρ α'.

ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.

'Ανὴρ β'.

ἐπιτρίψουσι γοῦν.

οἴσειν δοκεῖς τιν', ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ, νὴ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε· καὶ τἀγάλματα,
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθὰ,

ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
οὐχ ὥστε δοῦναί τ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

Ἀνὴρ α'.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, σύ γ' ἔμ' ἔα προὔργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοι 'σθ' ἱμάς;

Ἀνὴρ β'.

ὄντως γὰρ οἴσεις;

Ἀνὴρ α'.

καὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε.

Ἀνὴρ β'.

τῆς μωρίας·
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη - - -

Ἀνὴρ α'.

τί δρᾶν;

Ἀνὴρ β'.

ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.

Ἀνὴρ α'.

ἵνα δὴ τί;

Ἀνὴρ β'.

σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦ 'μβρόντητε σύ.

'Ανὴρ α'.

χαίροντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
ταῦτα καταθείην.

'Ανὴρ β'.

μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάῤῥει, καταθήσεις, κἂν ἔνην ἔλθῃς.

'Ανὴρ α'.

τοῖ;

'Ανὴρ β'.

ἐγῷδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ,
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

'Ανὴρ α'.

οἴσουσιν, ὦ 'τάν.

'Ανὴρ β'.

ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

'Ανὴρ α'.

ἀμέλει κομιοῦσι.

'Ανὴρ β'.

ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

'Ανὴρ α'.

μαχούμεθ' αὐτοῖς.

'Ανὴρ β'.

ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

'Ανὴρ α'.

ἄπειμ' ἐάσας.

Ἀνὴρ β'.

ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;

Ἀνὴρ α'.

διαῤῥαγείης.

Ἀνὴρ β'.

ἢν διαῤῥαγῶ δέ, τί;

Ἀνὴρ α'.

καλῶς ποιήσεις.

Ἀνὴρ β'.

σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;

Ἀνὴρ α'.

ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας.

Ἀνὴρ β'.

πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

Ἀνὴρ α'.

οἴμωζε.

Ἀνὴρ β'.

Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί πλεῖον Καλλίου;
ἅνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

Ἀνὴρ α'.

δεινά γε λέγεις.

Ἀνὴρ β'.

τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν', ἅδοξε, τὰ περὶ τῶν ἁλῶν;

Ἀνὴρ α'.

ἔγωγε.

Ἀνὴρ β'.

τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

Ἀνὴρ α'.

καὶ κακόν γ' ἐμοὶ
τὸ κόμμ' ἐγίνετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς,
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων·
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, ΜΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕΝΑ
ΧΑΛΚΟΥΝ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ· ΑΡΓΥΡΩ ΓΑΡ ΧΡΩ-
ΜΕΘΑ.

Ἀνὴρ β'.

τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν,
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο

Ο ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

'Ανὴρ α'.

οὐ ταυτὸν, ὦ 'τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν·
νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

'Ανὴρ β'.

ἅς γ' ἐγὼ φυλάξομαι,
νὴ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατουρήσωσί μου.

'Ανὴρ α'.

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὠκάφορον, ὁ παῖς.

Κῆρυξ.

ὦ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ', ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων, καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενησμέναι.
κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες,
ἑστᾶσί τ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται·
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων

τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδας
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται, καὶ τρίβων ἐῤῥιμμένος.
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μάζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

Ἀνὴρ β'.

οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ τῇ πόλει ταυτὶ δοκεῖ;

Ἀνὴρ α'.

καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ, μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;

Ἀνὴρ β'.

ἐπὶ δεῖπνον.

Ἀνὴρ α'.

οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρίν γ' ἂν ἀπενέγκῃς.

Ἀνὴρ β'.

ἀλλ' ἀποίσω.

Ἀνὴρ α'.

πηνίκα;

Ἀνὴρ β'.

οὐ τοὐμὸν, ὦ 'τὰν, ἐμποδὼν ἔσται.

Ἀνὴρ α'.

τί δή;

Ἀνὴρ β'.

ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἴθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

Ἀνὴρ α'.

βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως;

Ἀνὴρ β'.

τί γὰρ πάθω;

τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας.

Ἀνὴρ α'.

ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;

Ἀνὴρ β'.

ὁμόσ' εἶμι κύψας.

Ἀνὴρ α'.

ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;

Ἀνὴρ β'.

καλούμεθ' αὐτάς.

Ἀνὴρ α'.

ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;

Ἀνὴρ β'.

ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς - - -

Ἀνὴρ α'.

τί δράσεις; εἴπ' ἐμοί.

Ἀνὴρ β'.

τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.

Ἀνὴρ α'.

βάδιζε τοίνυν ἐκποδών· σὺ δ', ὦ Σίκων,
καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Ἀνὴρ β'.

φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω.

Ἀνὴρ α'.

σύ; μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

Ἀνὴρ β'.

νὴ τὸν Δία, δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, κοὐ μελλητέον.

Χορός.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΝΕΑΝΙΣ, ΝΕΑΝΙΑΣ, ΘΕΡΑΠΑΙ-
ΝΑ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Γραῦς α'.

ΤΙ ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ

ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργὸς, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινα
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

Νεᾶνις.

νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
ᾤου δ' ἐρήμας, οὐ παρούσης ἐνθαδὶ
ἐμοῦ, τρυγήσειν, καὶ προσάξεσθαί τινα,
ᾄδουσ'· ἐγὼ δ', ἢν ταῦτα δρᾷς, ἀντᾴσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικόν.

Γραῦς α'.

τούτῳ διαλέγου, κἀπιχώρησον· σὺ δὲ
φιλοττάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν,
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον,
ᾧτιν ξυνείην· ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

Νεᾶνις.

μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖσιν ἁπαλοῖς μηρίοισι,
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ·
σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι, κἀντέτριψαι, τῷ
θανάτῳ μέλημα.

Γραῦς α'.

ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις,
καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.

Νεᾶνις.

αἶ, αἶ· τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἥκει μοι ταῦρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·
ἡ γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ βέβηκε,
καὶ τἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα.
ἀλλ', ὦ μαῖ', ἱκετεύω,
κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

Γραῦς α'.

ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον, τάλαινα, κνησιᾷς·

δοκεῖς δ' ἐμοὶ καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψει.

Νεᾶνις.

ᾆδ' ὁπόσα βούλει, καὶ παράκυψον, ὡς γαλῆ.
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.

Γραῦς α'.

οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε.

Νεᾶνις.

καινόν γ', ὦ σαπρά.

Γραῦς α'.

οὐ δῆτα.

Νεᾶνις.

τί γὰρ ἂν γραῦς καπρῶσά τις λέγοι;

Γραῦς α'.

οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει γῆρας.

Νεᾶνις.

ἀλλὰ τί;
ἡ 'γχουσα μᾶλλον, καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

Γραῦς α'.

τί μοι διαλέγει;

Νεᾶνις.

σὺ δὲ τί διακύπτεις;

Γραῦς α'.

ἐγώ;

ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τῷ 'μῷ φίλῳ.

Νεᾶνις.

σοὶ γὰρ φίλος τις ἐστὶν ἄλλος, ἢ Γέρης;

Γραῦς α'.

δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν.

Νεᾶνις.

οὐ σοῦ γ', ὦ 'λεθρε,

δεόμενος οὐδέν.

Γραῦς α'.

νὴ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ.

Νεᾶνις.

δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.

Γραῦς α'.

κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.

Νεανίας.

εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

Γραῦς β'.

οἰμώζων ἄρα, νὴ Δία, σποδήσεις.

οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν·
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἴ γε δημοκρατούμεθα.
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ', ὅ τι καὶ δράσεις ποτέ.

Νεανίας.

εἴθ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι ποθῶν πάλαι.

Νεᾶνις.

ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·
φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μένειν.

Γραῦς α'.

ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς, οὗ μεμνήμεθα.
δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει. πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως, καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

Νεανίας.

δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι
καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ

πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐςί· σὺ δ' ἐμοί,
φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με· διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα,
Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

Γραῦς α'.

οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;

Νεανίας.

πόθεν;

Γραῦς α'.

καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες.

Νεανίας.

ἀποθάνοιμ' ἄρα.

Γραῦς α'.

τοῦ δὲ σὺ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;

Νεανίας.

Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον.

Γραῦς α'.

τίνα;

Νεανίας.

αὐτήν σε κινοῦνθ', ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.

Γραῦς α'.

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μή.

Νεανίας.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

Γραῦς α'.

ἐπὶ τῆς πρότερον ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

Νεανίας.

τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

Γραῦς α'.

ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

Νεανίας.

οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις. τήνδε δή μοι κρουστέον.

Γραῦς α'.

ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

Νεανίας.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

Γραῦς β'.

οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις, ὅτι
θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

Νεανίας.

ἀλλ', ὦ μέλ', ὀῤῥωδῶ τὸν ἐραστήν σου.

Γραῦς β'.

τίνα;

Νεανίας.

τὸν τῶν γραφέων ἄριστον.

Γραῦς β'.

οὗτος δ' ἐστὶ τίς;

Νεανίας

ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύρασιν ὄψεται.

Γραῦς β'.

οἶδ', οἶδ' ὅ τι βούλει.

Νεανίας.

καὶ γὰρ ἐγώ σε, νὴ Δία.

Γραῦς β'.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχεν κληρουμένη,
μὴ 'γώ σ' ἀφήσω.

Νεανίας.

παραφρονεῖς, ὦ γρᾴδιον.

Γραῦς β'.

ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.

Νεανίας.

τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν, καθέντα γραΐδιον τοιουτονὶ,
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

Γραῦς β'.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.

Νεανίας.

ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοι 'στὶν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

Γραῦς β'.

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.

Νεανίας.

ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'.

Γραῦς β'.

ἀλλὰ, νὴ Δία,
ἀναγκάσει τουτί σε.

Νεανίας.

τοῦτο δ' ἔστι τί;

Γραῦς β'.

ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

Νεανίας.

λέγ' αὐτὸ, τί ποτε κἄςι.

Γραῦς β'.

καὶ δή σοι λέγω.

"Εδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἤν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔςω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατεὶ, λαβομένας τῶ παττάλου.

Νεανίας.

οἴμοι· Προκρούςης τήμερον γενήσομαι.

Γραῦς β'.

τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειςίον.

Νεανίας.

τί δ', ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις;

Γραῦς β'.

ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνον ἔς' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.

Νεανίας.

ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔςιν;

Γραῦς β'.

οὐ γὰρ δεῖ ςροφῆς.

Νεανίας.

ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

Γραῦς β'.

κλαύσει γε σύ.

Νεανίας.

τί δῆτα χρὴ δρᾶν;

Γραῦς β'.

δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

Νεανίας.

καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοι 'στί;

Γραῦς β'.

Διομήδειά γε.

Νεανίας.

ὑποςόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου ξυγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔςρακον πρὸ τῆς θύρας.

Γραῦς β'.

ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

Νεανίας.

νὴ τὸν Δί', ἤν περ ᾖς γέ που τῶν κηρίνων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.

Νεᾶνις.

ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ;

Γραῦς β'.

τὴν ἐμαυτῆς εἰσάγω.

Νεανίας.

οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν· ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτοῦ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

Γραῦς β'.

ὦ παμβδέλυρε, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.

Νεανίας.

νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, κεχάρισαί γ' ἐμοί,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

Γραῦς α'.

αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν;

Νεανίας.

οἴμοι δείλαιος.

πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

Γραῦς α'.

βάδιζε δεῦρο.

Νεανίας.

μηδαμῶς με περιίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ᾽, ἀντιβολῶ σ᾽.

Γραῦς α'.

ἀλλ᾽ οὐκ ἐγώ,
ἀλλ᾽ ὁ νόμος ἕλκει σ᾽.

Νεανίας.

οὐκ ἐμέ γ᾽, ἀλλ᾽ Ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.

Γραῦς α'.

ἕπου, μαλακίων, δεῦρ᾽, ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.

Νεανίας.

ἴθι νυν ἔασον ἐς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαῤῥῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυῤῥὸν ὄψει μ᾽ αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους.

Γραῦς α'.

θάῤῥει, βάδιζ᾽· ἔνδον χεσεῖ.

Νεανίας.

δέδοικα κἀγώ, μὴ πλέον γ᾽, ἢ βούλομαι.
ἀλλ᾽ ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως.

Γραῦς α΄.

μή μοι καθίσῃ.

Γραῦς γ΄.

ποῖ σύ, ποῖ

χωρεῖς μετ' αὐτῆς;

Νεανίας.

οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἕλκομαι.

ἀτὰρ, ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

Γραῦς γ΄.

μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου.

Γραῦς α΄.

δευρὶ μὲν οὖν.

Γραῦς γ΄.

ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'.

Γραῦς α΄.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

Νεανίας.

διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.

Γραῦς γ'.

ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.

Γραῦς α'.

οὐκ, ἤν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.

Νεανίας.

ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;

Γραῦς γ'.

αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

Νεανίας.

ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

Γραῦς α'.

οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'.

Νεανίας.

ἀφέτω νύν μ' αὑτηί.

Γραῦς γ'.

δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ.

Νεανίας.

ἢν γ' ἡδί μ' ἀφῇ.

Γραῦς α'.

ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'.

Γραῦς γ'.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

Νεανίας.

χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γινόμεναι πορθμῆς.

Γραῦς α'.

τιή;

Νεανίας.

ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

Γραῦς α'.

σιγῇ βάδιζε δεῦρο.

Γραῦς γ'.

μὰ Δί', ἀλλ' ὡς ἐμέ.

Νεανίας.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;

Γραῦς α'.

καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

Νεανίας.

οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ'.

Γραῦς γ'.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

Νεανίας.

μὴ πρὸς θεῶν.

ὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

Γραῦς γ'.

ἢ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τι βούλῃ γ', ἤν τι μή.

Νεανίας.

ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν·
κἄπειτ', ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν,
νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρ', ἀνὴρ, καὶ δυστυχὴς,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι.
ὅμως δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντας, εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ,
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

Χορός.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

Θεράπαινα.

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς δ' ὅσαι πάρεστ' ἐπὶ ταῖσδε ταῖς θύραις,

αἱ γείτονές θ' ἅπαντες, οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην,
ἐκλεγομένη ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Χορός.

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

Θέραπαινα.

μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε, καὶ τρισόλβιε.

Δεσπότης.

ἐγώ;

Θέραπαινα.

σὺ μέντοι, νὴ Δί', ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος.

Χορός.

εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

Θέραπαινα.

ποῖ, ποῖ βαδίζεις;

Δεσπότης.

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

Θέραπαινα.

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε, καὶ ταςδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χῖος ἐστὶ περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς,
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον· ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.

Χορός.

ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι,
ἔχουσά τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις

ταυτὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
τοῖς σοφοῖς μέν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν ἐμέ·
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί·
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί·
ὤ, ὤ, ὥρα δή, φίλαι
γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει.

Ἡμίχορος.

τοῦτο δρῶ.

Χορός.

καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοπεριστερα-

λικτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγῳοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
λαβὲ τρύβλιον· εἶτα λαβὼν κόνισαι
λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.

Ἡμίχορος.

ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

Χορός.

αἴρεσθ' ἄνω· ἰαὶ εὐαί.
δειπνήσομεν εὐοῖ, εὐαί,
εὐαῖως ἐπινίκι' εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Στρεψιάδου.

ΜΑΘΗΤΑΙ Σωκράτους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Ο ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ Πασίου.

ΑΜΥΝΙΑΣ δανειστής.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος, διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην, μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο, τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τοὺς χρήστας νικᾷν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, καὶ μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ, διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ᾽ αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας καταχαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι Χορεῦ· καὶ, φυσιολο-

γήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τῷ Σωκράτους, ἀποκαταστῆσαι πρὸς τοὺς θεατὰς, περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν, συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος, ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον, ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ, ὡς κατωρθωκότος, εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς, βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς, ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων, κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

1—10.

Στρεψιάδης.

ΙΟΥ, ἰού.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὕνεκα,
ὅτι οὐδὲ κολάσαι 'ξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι. - - -
Ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων,
ἱππάζεταί τε, καὶ ξυνωρικεύεται,
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. - - - ἅπτε, παῖ, λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,
ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας.
εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

Φειδιππίδης.

Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

Στρεψιάδης.

τοῦτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν.
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.

Φειδιππίδης.

πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;

Στρεψιάδης.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους. - - -
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;

τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.

Φειδιππίδης.

ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.

Στρεψιάδης.

ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὦφληκα, χ' ἅτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαί φασιν.

Φειδιππίδης.

ἐτεὸν, ὦ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;

Στρεψιάδης.

δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

Φειδιππίδης.

ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

Στρεψιάδης.

σὺ μὲν οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. ---
Φεῦ.
εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμαι 'πῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους

ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὤν, ἐξ ἄστεος,
σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, ξυγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·
ἡ δ' αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ἄν, αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδί,
πρόφασιν, ἔφασκον· Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.

Θεράπων.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

Στρεψιάδης.

οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς.

Θεράπων.

διατί δῆτα κλαύσομαι;

Στρεψιάδης.

ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων. - - -
Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ 'γαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππίδην·
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.

τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο;
Ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων - - - ἐγὼ δ' ἔφην·
Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος - - -
ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν, ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον.

Φειδιππίδης.

τί, ὦ πάτερ;

Στρεψιάδης.

κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

Φειδιππίδης.

ἰδού. τί ἐστιν.

Στρεψιάδης.

εἶπ' ἐμοί, φιλεῖς ἐμέ;

Φειδιππίδης.

νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν Ἵππιον.

Στρεψιάδης.

μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ.

Φειδιππίδης.

τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

Στρεψιάδης.

ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃ 'ν ἐγὼ παραινέσω.

Φειδιππίδης.

λέγε δή, τί κελεύεις;

Στρεψιάδης.

καί τι πείσει;

Φειδιππίδης.

πείσομαι,
νὴ τὸν Διόνυσον.

Στρεψιάδης.

δεῦρό νύν γ' ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;

Φειδιππίδης.

ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ;

Στρεψιάδης.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστιν πνιγεὺς,
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος· ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾷν καὶ δίκαια κἄδικα.

Φειδιππίδης.

εἰσὶν δὲ τίνες;

Στρεψιάδης.

οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.

Φειδιππίδης.

αἰβοῖ· πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

Στρεψιάδης.

ἦ, ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
τούτων γινοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.

Φειδιππίδης.

οὐκ ἂν, μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς Φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Στρεψιάδης.

ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
ἐλθὼν διδάσκου.

Φειδιππίδης.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

Στρεψιάδης.

εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντα φασὶ τἀδικώτερα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

Φειδιππίδης.

οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας, τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἄρα, μὰ τὴν Δήμητρα, τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

Φειδιππίδης.

ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι
αὐτὸς, βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν, κἀπιλήσμων, καὶ βραδὺς,
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

Μαθητής.

βάλλ' ἐς κόρακας. τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

Στρεψιάδης.

Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

Μαθητής.

ἀμαθής γε, νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.

Στρεψιάδης.

ξύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.

Μαθητής.

ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

Στρεψιάδης.

λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν. ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.

Μαθητής.

λέξω. νομίσαι δὲ νι ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν, ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Σωκράτους ἀφήλατο.

Στρεψιάδης.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε;

Μαθητής.

δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε·
κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

Στρεψιάδης.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Μαθητής.

τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα;

Στρεψιάδης.

ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

Μαθητής.

ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος,
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας

κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐῤῥοπύγιον.

Στρεψιάδης.

τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

Μαθητής.

ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενόν· διαλέπτου δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐῤῥοπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

Στρεψιάδης.

σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὢ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.

Μαθητής.

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου.

Στρεψιάδης.

τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

Μαθητής.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

Στρεψιάδης.

ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.

Μαθητής.

ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.

Στρεψιάδης.

εἶεν. τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;

Μαθητής.

κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.

Στρεψιάδης.

τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας, τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις. ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

Μαθητής.

τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;

Στρεψιάδης.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιΐ;

Μαθητής.

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

Στρεψιάδης.

βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μὴ νῦν τοῦτ' ἔτι φροντίζετε.
ἐγὼ γὰρ οἶδ', ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί δ' ἄρ' οἵδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

Μαθητής.

οὗτοί γ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

Στρεψιάδης.

τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Μαθητής.

αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.

Στρεψιάδης.

μήπω γε, μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

Μαθητής.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

Στρεψιάδης.

πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.

Μαθητής.

Ἀστρονόμια μὲν αὑτηί.

Στρεψιάδης.

τουτὶ δὲ, τί;

Μαθητής.

Γεωμετρία.

Στρεψιάδης.

τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

Μαθητής.

γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

Στρεψιάδης.

πότερα τὴν κληρουχικήν;

Μαθητής.

οὔκ· ἀλλὰ τὴν ξύμπασαν.

Στρεψιάδης.

ἀστεῖον λέγεις.

τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.

Μαθητής.

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι.

Στρεψιάδης.

τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι·
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

Μαθητής.

ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

Στρεψιάδης.

καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οἱ 'μοὶ δημόται;

Μαθητής.

νταῦθ' ἔνεισιν· ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
δὶ, παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ.

Στρεψιάδης.

δ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν;

Μαθητής.

ὅπου 'στίν; αὑτηί.

Στρεψιάδης.

ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο μέγα φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόῤῥω πάνυ.

Μαθητής.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τε, νὴ Δί'.

Στρεψιάδης.

οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

Μαθητής.

αὐτός.

Στρεψιάδης.

τίς αὐτός;

Μαθητής.

Σωκράτης.

Στρεψιάδης.

ὦ Σώκρατες.

ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

Μαθητής.

αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.

Στρεψιάδης.

ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.

Σωκράτης.

τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε;

Στρεψιάδης.

πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

Σωκράτης.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Στρεψιάδης.

ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς; εἴπερ - - -

Σωκράτης.

οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα·
εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

Στρεψιάδης.

τί φῄς;
φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νῦν, κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,
ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.

Σωκράτης.

ἦλθες δὲ κατὰ τί;

Στρεψιάδης.

βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων,
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Σωκράτης.

πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

Στρεψιάδης.

νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ', ὅν τιν' ἂν
πράττῃ μ', ὀμοῦμαι, σοι καταθήσειν, τοὺς θεούς.

Σωκράτης.

ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

Στρεψιάδης.

τῷ δ' ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Σωκράτης.

βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς;

Στρεψιάδης.

νὴ Δί', εἴπερ ἐστί γε.

Σωκράτης.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;

Στρεψιάδης.

μάλιστά γε.

Σωκράτης.

κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

Στρεψιάδης.

ἰδοὺ κάθημαι.

Σωκράτης.

τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον.

Στρεψιάδης.

ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

Σωκράτης.

οὔκ· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν.

Στρεψιάδης.

εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

Σωκράτης.

λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας.

Στρεψιάδης.

μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γ' ἐμέ·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Σωκράτης.

ὑφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
αμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
ρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

Στρεψιάδης.

ήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
ὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

Σωκράτης.

λθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν,
ἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,

εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε
Νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε
πρόχουσιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ σκόπελον νιφόεντα Μί-
μαντος·
ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσαι.

Χορός.

ἀέναοι Νεφέλαι
ἀρθῶμεν φανεραὶ,
δροσερὰν φύσιν εὐάγητοι,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἔπι
δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
κάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαισιν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον,
ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα

τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σωκράτης.

ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

ᾔσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;

Στρεψιάδης.

καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν

πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.

κεἰ θέμις ἐστὶν, νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ, χεσείω.

Σωκράτης.

οὐ μὴ σκώψεις, μηδὲ ποιήσεις, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι·

ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Χορός.

Παρθένοι ὀμβροφόροι,
ἔλθωμεν λιπαρὰν
χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον,
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,

οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν
θυσίαι, θαλίαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις·
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Στρεψιάδης.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὦ Σώκρατες, αὗται, [εἰσιν;
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν Ἡρῷναί τινές

Σωκράτης.

ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς,
αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι,
καὶ τερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.

Στρεψιάδης.

ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,

ῃ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὅς', εἴ πως ἐςὶν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.

Σωκράτης.

βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
ἥσυχα ταύτας.

Στρεψιάδης.

φέρε, ποῦ; δεῖξον.

Σωκράτης.

χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ
ιὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι.

Στρεψιάδης.

τί τὸ χρῆμα,
ὡς οὐ καθορῶ;

Σωκράτης.

παρὰ τὴν ἔσοδον.

Στρεψιάδης.

διαθρῶ νυνὶ μόλις ἤδη.

Σωκράτης.

ῶν γέ σοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.

Στρεψιάδης.

ὴ Δί', ἔγωγ'· ὦ πολυτίμητοι. πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.

Σωκράτης.

ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδης, οὐδ' ἐνόμιζες.

Στρεψιάδης.

μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην κα
καπνὸν εἶναι.

Σωκράτης.

οὐ γὰρ, μὰ Δί', οἶσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσ
σοφιστὰς,
θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτα;
κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωρο
φένακας·
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσο
ποιοῦσι.

Στρεψιάδης.

ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊο
ὁρμὰν,
πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσα
τε θυέλλας,
εἶτ' ἀερίους, διεροὺς, γαμψοὺς οἰωνοὺς, ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶ
κατέπινον
κεστρᾶν τομάχη μεγάλαν, ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κι
χηλᾶν.

Σωκράτης.

διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως.

Στρεψιάδης.

λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.

Σωκράτης.

φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;

Στρεψιάδης.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
κοὐχὶ γυναιξὶν, μὰ Δί', οὐδ' ὁτιοῦν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.

Σωκράτης.

ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι.

Στρεψιάδης.

λέγε νῦν ταχέως ὅ τι βούλει.

Σωκράτης.

ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν,
ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ;

Στρεψιάδης.

νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

Σωκράτης.

γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, Κενταύροις ᾔκασαν αὐτάς.

Στρεψιάδης.

τί δ' ἄρ'; ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;

Σωκράτης.

ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

Στρεψιάδης.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

Σωκράτης.

καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.

Στρεψιάδης.

χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.

Χορός.

χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων,
σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ· φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅτι χρῄζεις.

ὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,

πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα· σοὶ δὲ,

'τι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὼ 'φθαλμὼ παραβάλλει,

κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

Στρεψιάδης.

Ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.

Σωκράτης.

αὗται γάρτοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

Στρεψιάδης.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστι;

Σωκράτης.

ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς.

Στρεψιάδης.

τί λέγεις σύ;

ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.

Σωκράτης.

αὗται δή που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

Στρεψιάδης.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ', ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι, φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

Σωκράτης.

αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

Στρεψιάδης.

τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;

Σωκράτης.

ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

Στρεψιάδης.

ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;

Σωκράτης.

ἥκιστ'· ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος.

Στρεψιάδης.

Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

Σωκράτης.

οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ,
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

Στρεψιάδης.

φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν;

Σωκράτης.

ἀπὸ σαυτοῦ γ', ὥς σε διδάξω.
ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησε;

Στρεψιάδης.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται,

χὤσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν·
ἀτρέμας πρῶτον πὰξ, κᾆτα παπὰξ ἐπάγει, κἄπειτα παπαππάξ·
χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.

Σωκράτης.

σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουῒ οἷα πέπορδας·
τὸν δ' ἀέρα τόνδ', ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ταῦτ' ἄρα καὶ τὼ 'νόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν ἂν φέρεται, λάμπων πυρί; τοῦτο δίδαξον·
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

Σωκράτης.

καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,

οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον· καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.

ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνῶν,

καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί παθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.

Στρεψιάδης.

οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;

Σωκράτης.

ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,

ἔνδοθεν αὐτὰς, ὥσπερ κύστιν, φυσᾷ· κᾄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης

ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,

ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.

Στρεψιάδης.

νὴ Δί', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτὶ ποτὲ Διασίοισιν.

ὀπτῶν γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·

ἡ δ' ἀνεφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ τὼ 'φθαλμώ μου προσετίλησεν, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.

Χορός.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ἄνθρωπε, παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων,
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾷν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων·
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾷν πράττων καὶ βουλεύων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στεῤῥᾶς, δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς, καὶ θυμβρεπιδείπνου,
ἀμέλει θαῤῥῶν, οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

Σωκράτης.

ἄλλ' ὅτι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,

τὸ Χάος τουτὶ, καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;

Στρεψιάδης.

οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.

Χορός.

λέγε νῦν ἡμῖν, ὅ τι σοι δρῶμεν, θαῤῥῶν· ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

Στρεψιάδης.

ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

Χορός.

ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τολοιποῦ γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

Στρεψιάδης.

μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ.
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

Χορός.

τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις προ-
πόλοισι.

Στρεψιάδης.

δράσω ταῦθ', ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει,
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὅς μ'
νῦν οὖν χρήσθων, ὅ τι βούλονται [ἐπέτριψε.
τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δαίρειν·
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν ξυγκολλητὴς,
εὑρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
κέντρων, μιαρὸς,
στρόφις, ἀργαλέος, ματτυολοιχός.
ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσιν·
κεἰ βούλονται, νὴ τὴν Δήμητρ',

ἐκ μοῦ χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Χορός.

λῆμα μὲν πάρεστι τῳδί γ᾽
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ᾽ ἕτοιμον. ἴσθι δ᾽ ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ᾽ ἐμοῦ, κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.

Στρεψιάδης.

τί πείσομαι;

Χορός.

τὸν πάντα χρόνον μετ᾽ ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.

Στρεψιάδης.

ἆρά γε τοῦτ᾽ ἂν ἐγώ
ποτ᾽ ὄψομαι;

Χορός.

ὥστε γέ σου πολλοὺς
ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε,
καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν,
πράγματα, κἀντιγραφὰς,
πολλῶν ταλάντων

ἄξια σῇ φρενὶ,
συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην, ὅ τι περ μέλλεις, προ-
διδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ

Σωκράτης.

ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς, ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.

Στρεψιάδης.

τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

Σωκράτης.

οὔκ· ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ.

Στρεψιάδης.

δύο τρόπω, νὴ τὸν Δία.
ἢν μέν γ' ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ·
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.

Σωκράτης.

ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

Στρεψιάδης.

λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ'· ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

Σωκράτης.

πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;

Στρεψιάδης.

ἀμέλει, καλῶς.

Σωκράτης.

γε νῦν, ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσεις.

Στρεψιάδης.

ί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

Σωκράτης.

νθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
ίδοικά σ', ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
ίρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ;

Στρεψιάδης.

τύπτομαι·

ᾆπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι·
ἰτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.

Σωκράτης.

ϑι νῦν, κατάθου θοἰμάτιον.

Στρεψιάδης.

ἠδίκηκά τι;

Σωκράτης.

ὔκ· ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.

Στρεψιάδης.

λλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

Σωκράτης.

κατάθου. τί ληρεῖς;

Στρεψιάδης.

εἰπὲ δὴ νῦν μοι τοδί.
ἢν ἐπιμελὴς ὦ, καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;

Σωκράτης.

οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

Στρεψιάδης.

οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.

Σωκράτης.

οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί,
ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον.

Στρεψιάδης.

ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.

Σωκράτης.

χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Χορός.

ἀλλ' ἴθι χαίρων, τῆς ἀνδρείας
οὕνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων

ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ
πράγμασι χρωτίζεται,
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον, τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί γ᾽ ἐγὼ, καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς,
καὶ ταύτην σοφώτατ᾽ ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ᾽ ἀναγεῦσ᾽ ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ᾽ ἀνεχώρουν ὑπ᾽ ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς, οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ᾽ οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ᾽ ἐγὼ ταῦτ᾽ ἐπραγματευόμην.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ὑμᾶς ποθ᾽ ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ᾽ ἠκουσάτην,
κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ᾽ ἦν, κοὐκ ἐξῆν πω μοι τεκεῖν,
ἐξέθηκα, παῖς δ᾽ ἑτέρα τις λαβοῦσ᾽ ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ᾽ ἐξεθρέψατε γενναίως, κἀπαιδεύσατε,
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ᾽ ὑμῖν γνώμης ἔσθ᾽ ὅρκια.
νῦν οὖν, Ἠλέκτραν κατ᾽ ἐκείνην, ἥδ᾽ ἡ κωμῳδία
ζητοῦσ᾽ ἦλθ᾽, ἤν που ᾽πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
γνώσεται γὰρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ᾽· ἥτις πρῶτα μὲν

οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν᾽ ᾖ γέλως.
οὐδ᾽ ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ᾽ εἵλκυσεν
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη, τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ᾽, ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα.
οὐδ᾽ εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ᾽· οὐδ᾽ Ἰοὺ, Ἰοὺ, βοᾷ·
ἀλλ᾽ αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ᾽ ἐλήλυθε.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ,
οὐδ᾽ ὑμᾶς ζητῶ ᾽ξαπατᾶν, δὶς καὶ τρὶς ταὔτ᾽ εἰσάγων
ἀλλ᾽ ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιάς.
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων᾽ ἔπαισ᾽ ἐς τὴν γαστέρα,
κοὐκέτ᾽ ἐπαῦθίς γ᾽ ἐπεπήδησά γ᾽ αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ᾽, ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ᾽ ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς·
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεχ᾽, ἣν
Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ᾽, ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
εἶθ᾽ αὖθις Ἕρμιππος ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον·
ἄλλοι τ᾽ ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ᾽ ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ᾽ εὑρήμασιν,

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

Ἡμιχόριον.

Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς
θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,
ἐν θνητοῖσί τε, δαίμων.

Χορός.

Ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν, μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵ τινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς ξυνήγομεν,
κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐῤῥάγη δι' ἀστραπῆς·

ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος,
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας,
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τοὺς θεούς,
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Ἡμίχορος.

Ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν·
ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον, ἐν ᾧ κόραι
σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.

Χορός.

Ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ Σελήνη ξυντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας, ἐξιόντας ἑσπέρας·
Μὴ πρίω, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησίν· ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
ὥστ' ἀπειλεῖν φησὶν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ', ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον', ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ Σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Σωκράτης.

ΜΑ τὴν ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται, πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει, τὸν ἀσκάντην λαβών.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.

Σωκράτης.

ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

Στρεψιάδης.

ἰδού.

Σωκράτης.

ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;

Στρεψιάδης.

περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.

Σωκράτης.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ'· ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;

Στρεψιάδης.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.

Σωκράτης.

οὐδὲν λέγεις, ὤνθρωπε.

Στρεψιάδης.

περίδου νῦν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.

Σωκράτης.

ἐς κόρακας· ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.

Στρεψιάδης.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;

Σωκράτης.

πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν ξυνουσίᾳ·
εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

Στρεψιάδης.

κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'.

Σωκράτης.

εἰπὲ δή.

Στρεψιάδης.

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὑτοσί.

Σωκράτης.

ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.

Στρεψιάδης.

οὐ γὰρ, ὦ 'ζυρὲ,
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

Σωκράτης.

τί δαί;

Στρεψιάδης.

ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

Σωκράτης.

ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν·
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄῤῥενα.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄῤῥεν', εἰ μὴ μαίνομαι.
κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.

Σωκράτης.

ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν, καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ, καὶ τὸν ἄῤῥενα.

Στρεψιάδης.

πῶς δή; φέρε.

Σωκράτης.

πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.

Στρεψιάδης.

νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;

Σωκράτης.

ἀλεκτρύαιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλέκτορα.

Στρεψιάδης.

ἀλεκτρύαιναν; εὖγε, νὴ τὸν Ἀέρα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.

Σωκράτης.

ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν.

Στρεψιάδης.

τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον;

Σωκράτης.

μάλιστά γε·
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.

Στρεψιάδης.

πῶς δή; φράσον.

Σωκράτης.

ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.

Στρεψιάδης.

ἀλλ', ὦ 'γάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ·
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
ἀτὰρ τολοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;

Σωκράτης.

ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

Στρεψιάδης.

τὴν καρδόπην θήλειαν ὀρθότερον λέγεις.
ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

Σωκράτης.

ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅττ' ἄῤῥεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ', ἃ θήλε' ἐστίν.

Σωκράτης.

εἰπὲ δή.

Στρεψιάδης.

Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

Σωκράτης.

ἄῤῥενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;

Στρεψιάδης.

μυρία.

Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.

Σωκράτης.

ἀλλ', ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄῤῥενα.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἄῤῥεν' ἐν ὑμῖν ἐστίν;

Σωκράτης.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας, ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;

Στρεψιάδης.

ὅπως ἄν; ὡδί. Δεῦρο, δεῦρ', Ἀμυνία.

Σωκράτης.

ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

Στρεψιάδης.

οὔκουν δικαίως, ἥτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ', ἃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;

Σωκράτης.

οὐδὲν, μὰ Δί'· ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ - - -

Στρεψιάδης.

τί δρῶ;

Σωκράτης.

ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

Στρεψιάδης.

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρὴ,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

Σωκράτης.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

Στρεψιάδης.

κακοδαίμων ἐγώ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Σωκράτης.

φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει·
πάντας τρόπους σεαυτὸν
στρόβει πυκνώσας·
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον
πέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα
νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω
γλυκύθυμος ὀμμάτων.

Στρεψιάδης.

ἰατταταῖ, ἰατταταῖ.

Σωκράτης.

τί πάσχεις; τί κάμνεις;

Στρεψιάδης.

ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,

καί μ' ἀπολοῦσιν.

Σωκράτης.

μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.

Στρεψιάδης.

καὶ πῶς, ὅτ' ἐμοῦ
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς;
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
φρουρᾶς ᾄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

Σωκράτης.

οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;

Στρεψιάδης.

ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ.

Σωκράτης.

καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

Στρεψιάδης.

ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.

Σωκράτης.

ἀπολεῖ κάκιστ'.

Στρεψιάδης.

ἀλλ', ὦ 'γάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.

Σωκράτης.

οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.

εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς,
κἀπαιόλημ'.

Στρεψιάδης.

οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;

Σωκράτης.

φέρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τουτονί.
οὗτος, καθεύδεις;

Στρεψιάδης.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, 'γὼ μὲν οὔκ.

Σωκράτης.

ἔχεις τι;

Στρεψιάδης.

μὰ Δί', οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

Σωκράτης.

οὐδὲν πάνυ;

Στρεψιάδης.

οὐδέν γε, πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

Σωκράτης.

οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

Στρεψιάδης.

περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.

Σωκράτης.

αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν λέγε.

Στρεψιάδης.

ἀκήκοας μυριάκις, ἁγὼ βούλομαι.
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

Σωκράτης.

ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

Στρεψιάδης.

οἴμοι τάλας.

Σωκράτης.

ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε· κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις ἐς αὐτὸ, καὶ ζυγώθρισον.

Στρεψιάδης.

ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον . . .

Σωκράτης.

τί, ὦ γέρον;

Στρεψιάδης.

ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

Σωκράτης.

ἐπίδειξον αὐτήν.

Στρεψιάδης.

εἰπὲ δή νυν μοι τοδί·
γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,

καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων — —

Σωκράτης.

τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ';

Στρεψιάδης.

ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

Σωκράτης.

τίη τί δή;

Στρεψιάδης.

ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.

Σωκράτης.

εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.

Στρεψιάδης.

ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

Σωκράτης.

μὴ νῦν περὶ σαυτὸν ἴλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

Στρεψιάδης.

εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.

Σωκράτης.

ποίαν τινά;

Στρεψιάδης.

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑώρας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι;

Σωκράτης.

τὴν ὕαλον λέγεις;

Στρεψιάδης.

ἔγωγε.

Σωκράτης.

φέρε, τί δῆτ' ἄν;

Στρεψιάδης.

εἰ ταύτην λαβών,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

Σωκράτης.

σοφῶς γε, νὴ τὰς Χάριτας.

Στρεψιάδης.

οἴμ', ὡς ἥδομαι,

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

Σωκράτης.

ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.

Στρεψιάδης.

τὸ τί;

Σωκράτης.

ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

Στρεψιάδης.

φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'.

Σωκράτης.

εἰπὲ δή.

Στρεψιάδης.

καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.

Σωκράτης.

οὐδὲν λέγεις.

Στρεψιάδης.

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ'· ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

Σωκράτης.

ὑθλεῖς· ἄπερρ'. οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.

Στρεψιάδης.

ὁτιὴ τί; ναί, πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.

Σωκράτης.

ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύγ', ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς.
ἐπεί, τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

Στρεψιάδης.

φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν, ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἴμοι, τίς ἦν;

Σωκράτης.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

Στρεψιάδης.

οἴμοι· τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

Χορός.

ἡμεῖς μέν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' ἔστι μοι γ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί δ' ἐγὼ πάθω;

Χορός.

σὺ δ' ἐπιτρέψεις;

Στρεψιάδης.

εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπαναμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Χορός.

ἆρά γ' αἰσθάνει πλεῖστα
δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
ἕξων μόνας θεῶν;
ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶ
πάντα δρᾶν, ὅσ' ἂν κελεύῃς.
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
καὶ φανερῶς ἐπηρμένου,
γνοὺς, ἀπολάψεις ὅτι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι-
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Στρεψιάδης.

ΟΥ τοι, μὰ τὴν Ὀμίχλην, ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

Φειδιππίδης.

ὦ δαιμόνιε· τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

Στρεψιάδης.

ἰδού γ', ἰδοὺ ΔΙ' ΟΛΥΜΠΙΟΝ· τῆς μωρίας,
τὸν Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί.

Φειδιππίδης.

τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν;

Στρεψιάδης.

ἐνθυμούμενος,
ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
καί σοι φράσω πρᾶγμ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

Φειδιππίδης.

ἰδού· τί ἐστίν;

Στρεψιάδης.

ὤμοσας νῦν ΝΗ ΔΙΑ.

Φειδιππίδης.

ἔγωγ'.

Στρεψιάδης.

ὁρᾷ γοῦν, ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν.
οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς.

Φειδιππίδης.

ἀλλὰ τίς;

Στρεψιάδης.

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

Φειδιππίδης.

αἰβοῖ, τί ληρεῖς;

Στρεψιάδης.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

Φειδιππίδης.

τίς φησι ταῦτα;

Στρεψιάδης.

Σωκράτης ὁ Μήλιος,
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

Φειδιππίδης.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;

Στρεψιάδης.

εὐστόμει,

καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς,
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας,
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτός μου καταλούει τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

Φειδιππίδης.

τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

Στρεψιάδης.

ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.

Φειδιππίδης.

οἴμοι· τί δράσω, παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

Στρεψιάδης.

φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἴπ' ἐμοί.

Φειδιππίδης.

ἀλεκτρυόνα.

Στρεψιάδης.

καλῶς γε· ταυτηνὶ δὲ, τί;

Φειδιππίδης.

ἀλεκτρυόν'.

Στρεψιάδης.

ἄμφω ταυτό. καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τολοιπόν. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν· τουτονὶ δ', ἀλέκτορα.

Φειδιππίδης.

ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ,
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς Γηγενεῖς;

Στρεψιάδης.

χ' ἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπιλανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.

Φειδιππίδης.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

Φειδιππίδης.

τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὦ 'νόητε σύ;

Στρεψιάδης.

ὥσπερ Περικλέης, εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν. εἶτα τῷ πατρὶ
πειθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγώ τοί ποτε
οἶδ' ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικόν,

ὅτ' ἐπριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.

Φειδιππίδης.

ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.

Στρεψιάδης.

εὖγ', ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο, δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκοντ' ἀναπείσας.

Σωκράτης.

νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν γε κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

Φειδιππίδης.

αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ.

Σωκράτης.

ἰδοὺ ΚΡΕΜΑΙ'. ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο,
καὶ τοῖσι χείλεσιν διεῤῥυηκόσι.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης,
ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

Στρεψιάδης.

ἀμέλει, δίδασκε. θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
εὐθύς γέ τοι, παιδάριον τυννουτονί,
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,

ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅςις ἐςὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
ὃς, τἄδικα λέγων, ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

Σωκράτης.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.

Στρεψιάδης.

ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο γοῦν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

Χορός.

(λείπει τὸ μέλος τοῦ Χοροῦ.)

Δίκαιος.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.

Ἄδικος.

ἴθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

Δίκαιος.

ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν;

Ἄδικος.

λόγος.

Δίκαιος.

ἥττων γ' ὤν.

Ἄδικος.

ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι.

Δίκαιος.

τί σοφὸν ποιῶν;

Ἄδικος.

γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

Δίκαιος.

ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους;

Ἄδικος.

οὐχ· ἀλλὰ σοφούς.

Δίκαιος.

ἀπολῶ σε κακῶς.

Ἄδικος.

εἰπὲ, τί ποιῶν;

Δίκαιος.

τὰ δίκαια λέγων.

Ἄδικος.

ἀλλ' ἀνατρέψω
ταῦτ', ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
πάνυ φημὶ δίκην.

Δίκαιος.

οὐκ εἶναι φῄς;

Ἄδικος.

φέρε γὰρ, ποῦ 'στιν;

Δίκαιος.

παρὰ τοῖσι θεοῖς.

Ἄδικος.

πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας;

Δίκαιος.

αἰβοῖ· τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

Ἄδικος.

τυφογέρων εἶ, κἀνάρμοστος.

Δίκαιος.

καταπύγων εἶ, κἀναίσχυντος ---

Ἄδικος.

ῥόδα μ' εἴρηκας.

Δίκαιος.

καὶ βωμολόχος ---

Ἄδικος.

κρίνεσι στεφανοῖς.

Δίκαιος.

καὶ πατραλοίας.

Ἄδικος.

χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.

Δίκαιος.

οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ'· ἀλλὰ μολύβδῳ.

Ἄδικος.

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

Δίκαιος.

θρασὺς εἶ πολλοῦ.

Ἄδικος.

σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

Δίκαιος.

διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

Ἄδικος.

αὐχμεῖς αἰσχρῶς.

Δίκαιος.

σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,

ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.

Ἄδικος.

ὤμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.

Δίκαιος.

ὤμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεώς θ',
ἥ τις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

Ἄδικος.

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον, Κρόνος ὤν.

Δίκαιος.

εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή,
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

Ἄδικος.

δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

Δίκαιος.

κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.

Χορός.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι, σύ τε, τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες· σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν· ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ.

Δίκαιος.

δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.

Ἄδικος.

κἄγωγ' ἐθέλω.

Χορός.

φέρε, τίς λέξει πρότερος γ' ὑμῶν;

Ἄδικος.

τούτῳ δώσω· κᾆτ' ἐκ τούτων,
ὧν ἂν λέξῃ, ῥηματίοισιν
καινοῖς αὐτὸν καὶ διανοίαις
κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναγρύξῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

Χορός.

νῦν δείξετον τὼ πισύνω
τοῖς περιδεξίοισι
λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ
γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων
ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνταῦθα κίνδυνος
ἀνεῖται σοφίας,

ᾗς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
ἀλλ', ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς
στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν, ᾗ τινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Δίκαιος.

λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,
ἢ ΠΑΛΛΑΔΑ ΠΕΡΣΕΠΟΛΙΝ ΔΕΙΝΑΝ, ἢ ΤΗΛΕΠΟΡΟΝ ΤΙ ΒΟΑΜΑ,
ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν,
αὐτὸς δείξας, ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους ξυμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἂν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπήνθει.
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν, πρὸς τὸν ἐραστὴν,
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβάδιζεν.
οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἂν ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

Ἄδικος.

ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
καὶ Κηκείδου, καὶ Βουφονίων.

Δίκαιος.

ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡ 'μὴ παίδευσις ἔθρεψε.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς,
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαῤῥῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι·
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλάττειν·
μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσᾴττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς,
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα

ινησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.

Ἄδικος.

ἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον,
·οῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτο-
μάμμαν.

Δίκαιος.

ιλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις δια-
τρίψεις,
ὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἷά-
περ οἱ νῦν,
ὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξε-
πιτρίπτου.
ιλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀπο-
θρέξεις,
·εφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλι-
κιώτου,
μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλ-
λοβολούσης,
ρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψι-
θυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς, ἁγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις αἰεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,

γλῶτταν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν· ἢν δ', ἅπερ οἱ νῦν,
ἐπιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις
χροιὰν ὠχράν, ὤμους μικρούς,
στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
ψήφισμα μακρόν· καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν· καὶ πρὸς τούτοις
τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Χορός.

ὦ καλλίπυργον σοφίαν
κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ
τότε ζῶντες, ἡνίκ' ἦς,
τῶν προτέρων. πρὸς γοῦν τάδ', ὦ κομψο-
πρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς
εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Ἄδικος.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖσι δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν, ᾗ πέποιθεν, ὡς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμῷ φησὶ λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων, ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;

Δίκαιος.

ὅτι ἡ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

Ἄδικος.

ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι;

Δίκαιος.

ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

Ἄδικος.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

Δίκαιος.

ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,

ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλήρεις τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

Ἄδικος.

εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὅδε μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δέ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι. δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γινόμενον; φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.

Δίκαιος.

πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.

Ἄδικος.

μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' ἐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν· ἀλλ', οὐ μὰ Δί', οὐ μάχαιραν.

Δίκαιος.

καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.

Ἄδικος.

κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς,
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα

ἄνεστιν· ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης.
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλοὺς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκησας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν·
κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.
καίτοι σὺ, θνητὸς ὢν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

Δίκαιος.

τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ;
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

Ἄδικος.

ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;

Δίκαιος.

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

Ἄδικος.

τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

Δίκαιος.

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

Ἄδικος.

φέρε δή μοι φράσον,

ξυνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

Δίκαιος.

ἐξ εὐρυπρώκτων.

Ἄδικος.

πείθομαι.

τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;

Δίκαιος.

ἐξ εὐρυπρώκτων.

Ἄδικος.

εὖ λέγεις.

καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων;

Δίκαιος.

ἐξ εὐρυπρώκτων.

Ἄδικος.

ἆρα δῆτ'

ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.

Δίκαιος.

καὶ δὴ σκοπῶ.

Ἄδικος.

τί δῆθ' ὁρᾷς;

Δίκαιος.

πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
τοὺς εὐρυπρώκτους. τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ,
κἀκεινονί, καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

Ἄδικος.

τί δῆτ' ἐρεῖς;

Δίκαιος.

ἡττήμεθ'. ὦ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν, δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Σωκράτης.

τί δῆτα; πότερον τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

Στρεψιάδης.

δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτερα,
οἷαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

Σωκράτης.

ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

Φειδιππίδης.

ὠχρὸν μὲν οὖν, οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

Σωκράτης.

χώρει νῦν.

Φειδιππίδης.

οἶμαι δέ σε
ταῦτα μεταμελήσειν.

Χορός.

Τοὺς κριτὰς, ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
πρῶτα μὲν γὰρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, οὔσας θεὰς,
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλάαι βλαστάνωσ', αἵ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίψομεν.
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς, ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον, ἢ κρῖναι κακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΠΑΣΙΑΣ, ΜΑΡΤΥΣ, ΑΜΥΝΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Στρεψιάδης.

ΠΕΜΠΤΗ, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα·
εἶθ', ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα, καὶ πέφρικα, καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν τέ φησι κἀξολεῖν,
ἐμοῦ μέτριά τοι καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
"Ω δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες. — οὔ φασιν ποτὲ
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με,
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἠμὶ, παῖ, παῖ.

Σωκράτης.

Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

Στρεψιάδης.

κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.

καί μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

Σωκράτης.

μεμάθηκεν.

Στρεψιάδης.

εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

Σωκράτης.

ὥστ' ἀποφύγοις ἂν, ἥν τιν' ἂν βούλῃ, δίκην.

Στρεψιάδης.

κεὶ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;

Σωκράτης.

πολλῷ γε μᾶλλον, κεὶ παρῆσαν χίλιοι.

Στρεψιάδης.

βοάσομαί γ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.
ἰὼ, κλάετ', ὦ 'βολοστάται,
αὐτοί τε, καὶ τἀρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων.
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσεσθ' ἔτι·
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ
λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,
σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,
ἔξελθ' οἴκων· ἄϊε σοῦ πατρός.

Σωκράτης.

ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

Στρεψιάδης.

ὦ φίλος, ὦ φίλος.

Σωκράτης.

ἄπιθι σὺ λαβών.

Στρεψιάδης.

ἰὼ, ἰὼ, τέκνον,
ἰοὺ, ἰού.
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ ΤΙ ΛΕΓΕΙΣ ΣΥ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι·
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.

Φειδιππίδης.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

Στρεψιάδης.

τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.

Φειδιππίδης.

ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;

Στρεψιάδης.

εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.

Φειδιππίδης.

ἀπολοῦντ᾽ ἄρ᾽ αὔθ᾽ οἱ θέντες. οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως
μί᾽ ἡμέρα γίνοιτ᾽ ἂν ἡμέραι δύο.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἂν γίνοιτο;

Φειδιππίδης.

πῶς γάρ; εἰ μήπερ γ᾽ ἅμα
αὑτὴ γίνοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

Στρεψιάδης.

καὶ μὴν νενόμισταί γ᾽.

Φειδιππίδης.

οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς, ὅ τι νοεῖ.

Στρεψιάδης.

νοεῖ δὲ τί;

Φειδιππίδης.

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

Στρεψιάδης.

τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.

Φειδιππίδης.

ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ᾽ ἡμέρας
ἔθηκεν, εἴς τε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,

ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.

Στρεψιάδης.

ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν;

Φειδιππίδης.

ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον, ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες· εἰ δὲ μὴ,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.

Στρεψιάδης.

πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;

Φειδιππίδης.

ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.

Στρεψιάδης.

εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν, καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.

Μάκαρ, ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς, ὡς σοφὸς,
χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις,

φάσουσι δή μ' οἱ φίλοι.
χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες,
ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
πρῶτον ἑστιάσαι.

Πασίας.

εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ'. ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα·
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσαντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην - - -

Στρεψιάδης.

τίς οὑτοσί;

Πασίας.

ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.

Στρεψιάδης.

μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

Πασίας.

τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον.

Στρεψιάδης.

ἵππου; οὐκ ἀκούετε,
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;

Πασίας.

καὶ, νὴ Δί', ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.

Στρεψιάδης.

μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

Πασίας.

νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;

Στρεψιάδης.

τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

Πασίας.

καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς,
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε;

Στρεψιάδης.

τοὺς ποίους θεούς;

Πασίας.

τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.

Στρεψιάδης.

νὴ Δία,
κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.

Πασίας.

ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

Στρεψιάδης.

ἅλεσιν διασμηχθεὶς ἔνειτ' ἂν οὑτοσί.

Πασίας.

οἴμ', ὡς καταγελᾷς.

Στρεψιάδης.

ἓξ χοᾶς χωρήσεται.

Πασίας.

οὔ τοι, μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεοὺς,
ἐμοῦ καταπροίξει.

Στρεψιάδης.

θαυμασίως ἥσθην θεοῖς.
καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

Πασίας.

ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτε γ' ἀποδώσεις τὰ χρήματ', εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον, ἀποκρινάμενος.

Στρεψιάδης.

ἔχε νῦν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.

Πασίας.

τί σοι δοκεῖ δράσειν;

Μάρτυς.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

Στρεψιάδης.

ποῦ 'σθ' οὗτος ὡπαιτῶν με τἀργύριον; λέγε,

τουτὶ τί ἐστι;

Πασίας.

τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

Στρεψιάδης.

ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον, τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενὶ,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

Πασίας.

οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις;

Στρεψιάδης.

οὐχ, ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας;

Πασίας.

ἄπειμι· καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.

Στρεψιάδης.

προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

Ἀμυνίας.

ἰώ μοί μοι.

Στρεψιάδης.

ἔα·

τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔ τι που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;

Ἀμυνίας.

τί δ'; ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων.

Στρεψιάδης.

κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

Ἀμυνίας.

ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας.

Στρεψιάδης.

τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;

Ἀμυνίας.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ 'τάν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον. ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

Στρεψιάδης.

τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';

Ἀμυνίας.

ἁδανείσατο.

Στρεψιάδης.

κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

Ἀμυνίας.

ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, νὴ τοὺς θεούς.

Στρεψιάδης.

τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

Ἀμυνίας.

ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Στρεψιάδης.

οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.

Ἀμυνίας.

τί δαί;

Στρεψιάδης.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

Ἀμυνίας.

σὺ δέ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαί γ' ἐμοί,
εἰ μὴ 'ποδώσεις τἀργύριον.

Στρεψιάδης.

κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.

Ἀμυνίας.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδ' ἐμοὶ μέλει.

Στρεψιάδης.

πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

Ἀμυνίας.

ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε.

Στρεψιάδης.

τοῦτο δ' ἴσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

Ἀμυνίας.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίγνεται,
ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου;

Στρεψιάδης.

καλῶς λέγεις.

τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἴσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;

Ἀμυνίας.

μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

Στρεψιάδης.

κᾆτα πῶς

αὕτη μὲν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται,
ἐπιῤῥεόντων τῶν ποταμῶν, πλείων; σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον.

Ἀμυνίας.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Στρεψιάδης.

ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;

Ἀμυνίας.

ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;

Στρεψιάδης.

ἄξεις; ἐπί σ' ἀλῶ,
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ,
αὐτοῖσι τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Χορός.

οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. ὁ γὰρ
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερόν τι λήψεται
πρᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει
τὸν σοφιστὴν, ὧν πανουργεῖν
ἤρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν, ὅπερ
πάλαι ποτ' ἐζήτει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν

τοῖσιν δικαίοις,
ὥστε νικᾷν ἅπαντας,
οἷσπερ ἂν ξυγγίνηται,
κἂν λέγῃ παμπόνηρα.
ἴσως δ', ἴσως βουλήσεται
κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΜΑΘΗΤΑΙ Σωκράτους, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Στρεψιάδης.

ΙΟΥ, ἰού·
ὦ γείτονες, καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
ἀμύναθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα;

Φειδιππίδης.

φήμ', ὦ πάτερ.

Στρεψιάδης.

ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ', ὅτι με τύπτει.

Φειδιππίδης.

καὶ μάλα.

Στρεψιάδης.

ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχε.

Φειδιππίδης.

αὖθίς με ταυτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λέγε·
ἆρ' ἴσθ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;

Στρεψιάδης.

ὦ λακκόπρωκτε.

Φειδιππίδης.

πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

Στρεψιάδης.

τὸν πατέρα τύπτεις.

Φειδιππίδης.

κἀποφανῶ γε, νὴ Δία,
ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον.

Στρεψιάδης.

ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;

Φειδιππίδης.

ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.

Στρεψιάδης.

τουτὶ σὺ νικήσεις;

Φειδιππίδης.

πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

Στρεψιάδης.

ποίοιν λόγοιν;

Φειδιππίδης.

τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;

Στρεψιάδης.

ἐδιδαξάμην μέντοι σε, νὴ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις μ' ἀναπείθειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
τὸν πατέρα τύπτεσθαί 'στιν ὑπὸ τῶν υἱέων.

Φειδιππίδης.

ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.

Στρεψιάδης.

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Χορός.

σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν, ὅπῃ
τὸν ἄνδρα κρατήσεις·
ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τὸ
λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
ἀλλ', ἐξ ὅτου τοπρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Στρεψιάδης.

καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,
ἐγὼ φράσω. ἐπειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,

πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, ΤΟΝ ΚΡΙΟΝ ΩΣ ΕΠΕΧΘΗ·
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶναι ᾿φασκε τὸ κιθαρίζειν,
ᾄδειν τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

Φειδιππίδης.

οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
ᾄδειν κελεύονθ', ὡσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;

Στρεψιάδης.

τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν·
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον.
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μυῤῥίνην λαβόντα,
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τι μοι· κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
'Εγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν;
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην· Σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
ἐγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠνεσχόμην· ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς κἀισχροῖσι· κᾆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,

κἄπειτ' ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.

Φειδιππίδης.

οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
σοφώτατον;

Στρεψιάδης.

σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον; ὦ, τί σ' εἴπω;
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.

Φειδιππίδης.

νὴ τὸν Δί', ἐνδίκως γάρ.

Στρεψιάδης.

καὶ πῶς δικαίως; ὅστις, ὦ 'ναίσχυντέ, σ' ἐξέθρεψα,
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅτι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος, ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζ',
ἐξέφερον ἄν, καὶ προὐσχόμην σε. σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
βοῶντα, καὶ κεκραγόθ', ὅτι
χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
ἔξω 'ξενεγκεῖν, ὦ μιαρὲ,
θύραζέ μ', ἀλλ' ἀποπνιγόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Χορός.

οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος

λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμ' ἂν οὐκ,
ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐρεβίνθου.
σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Φειδιππίδης.

ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεςώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ, ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

Στρεψιάδης.

ἵππευε τοίνυν, νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐςιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

Φειδιππίδης.

ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέσχισάς με, τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

Στρεψιάδης.

ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.

Φειδιππίδης.

εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐςιν εὐνοεῖν ὁμοίως

τύπτοντ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;

Στρεψιάδης.

τί δή;

Φειδιππίδης.

φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἄν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες,
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.

Στρεψιάδης.

ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

Φειδιππίδης.

οὔκουν ἀνὴρ, ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον, ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττον τί δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν, πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ
ταυτὶ,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι;

Στρεψιάδης.

τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;

Φειδιππίδης.

οὐ ταὐτὸν, ὦ 'τὰν, ἐστὶν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.

Στρεψιάδης.

πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.

Φειδιππίδης.

καὶ πῶς;

Στρεψιάδης.

ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν·
σὺ δ', ἢν γίνηταί σοι, τὸν υἱόν.

Φειδιππίδης.

ἢν δὲ μὴ γίνηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει;

Στρεψιάδης.

ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.

Φειδιππίδης.

σκέψαι δὲ χ' ἀτέραν ἔτι γνώμην.

Στρεψιάδης.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

Φειδιππίδης.

καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν, ἃ νῦν πέπονθας.

Στρεψιάδης.

πῶς δή; δίδαξον γὰρ, τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις;

Φειδιππίδης.

τὴν μητέρ', ὥσπερ καὶ σὲ, τυπτήσω.

Στρεψιάδης.

τί φής; τί φῂς σύ;
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.

Φειδιππίδης.

τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον, σὲ νικήσω λέγων,
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;

Στρεψιάδης.

τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ ποιῇς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
ἐς τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.

Χορός.

αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

Στρεψιάδης.

τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύσατε,

ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε;

Χορός.

ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοθ', ὅταν τινὰ
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

Στρεψιάδης.

ὤμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ', ἁδανεισάμην,
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα, τὸν μιαρὸν, καὶ Σωκράτην
ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἳ σε κἄμ' ἐξηπάτων.

Φειδιππίδης.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

Στρεψιάδης.

ναὶ, ναὶ, καταιδέσθητί γε Πατρῷον Δία,

Φειδιππίδης.

ἰδού γε ΔΙΑ ΠΑΤΡΩΟΝ. ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστι;

Στρεψιάδης.

ἔστιν.

Φειδιππίδης.

οὐκ ἔστιν γ', ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

Στρεψιάδης.

οὐκ ἐξελήλακ'· ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην
Δία τουτονὶ τὸν δῖνον. ὤ μοι δείλαιος,
ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

Φειδιππίδης.

ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει, καὶ φληνάφα.

Στρεψιάδης.

οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε, καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην·
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

Μαθητὴς α΄.

ἰοὺ, ἰού.

Στρεψιάδης.

ὸν ἔργον, ὦ δᾲς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.

Μαθητὴς α΄.

ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;

Στρεψιάδης.

ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

Μαθητὴς β΄.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

Στρεψιάδης.

κεῖνος, οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

Μαθητὴς β΄.

ἀπολεῖς, ἀπολεῖς.

Στρεψιάδης.

τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

Σωκράτης.

οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὑπὶ τοῦ τέγους;

Στρεψιάδης.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Σωκράτης.

οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

Χαιρεφῶν.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.

Στρεψιάδης.

τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἕδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.

Χορός.

ἡγεῖσθ' ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ θεράπων Ἔποπος.
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.
ΚΗΡΥΚΕΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΤΗΣ τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος, αὐτόχθοσι γενέσθαι· φιλοτιμία πρώτη, τὸ, μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης, αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Σικελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς ΟΡΝΙΣΙ καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης, καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ

κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου τύπος τοιοῦτος. ἕκαστος δὲ τῶν κατὰ μέρος, οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ, ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν, ἀπαλλαγῆναι τῆς πονηρᾶς ἐνεστώσης πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ ὑπὲρ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἁπάσης ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς ἁπάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζοντας. εἶθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς εἰς ἀπονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεπαιδευθείη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τῶν ποιητῶν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ, διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ

Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομνήστου, τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν. ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος, εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν, ἐν οἷς γε φησί· (v.145.)

Μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΔΙΑ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἳ πρὸς τὸν Ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες, ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
εἷς πρέσβυς Ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων,
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'· ἐκ δέ του γε φαρμάκου
πτέρυγας ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΕΠΟΨ, ΧΟΡΟΣ, ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ, ΧΗΡΥΞ.

1—6.

Εὐελπίδης.

ΟΡΘΗΝ κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;

Πεισθέταιρος.

διαῤῥαγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

Εὐελπίδης.

τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ', ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

Πεισθέταιρος.

τὸ δ' ἐμὲ, κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

Εὐελπίδης.

τὸ δ' ἐμὲ, κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

Εὐελπίδης.

ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

Πεισθέταιρος.

οὐδ' ἂν, μὰ Δία γ', ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

Εὐελπίδης.

οἴμοι.

Πεισθέταιρος.

σὺ μὲν, ὦ 'τὰν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

Εὐελπίδης.

ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ', ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ· τηνδὲ δὴ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός.

Πεισθέταιρος.

οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

Εὐελπίδης.

οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

Πεισθέταιρος.

οὐ ταυτὰ κρώζει, νὴ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

Εὐελπίδης.

τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

Πεισθέταιρος.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

Εὐελπίδης.

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν, καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ,
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται·
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει, κεὐδαίμονα,
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν·
κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυῤῥίνας,
πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ πρὸς τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ᾗ 'πέπτετο.

Πεισθέταιρος.

οὗτος.

Εὐελπίδης.

τί ἐστιν;

Πεισθέταιρος.

ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει.

Εὐελπίδης.

χᾦ κολοιὸς οὑτοσὶ
ἄνω κέχηνεν, ὡσπερεὶ δεικνύς τι μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

Εὐελπίδης.

σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

Πεισθέταιρος.

σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

Εὐελπίδης.

πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

παῖ, παῖ.

Πεισθέταιρος.

τί λέγεις, οὗτος; τὸν Ἔποπα ΠΑΙ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν ΕΠΟΠΟΙ καλεῖν;

Εὐελπίδης.

Ἐποποῖ. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ;
Ἐποποῖ.

Τροχίλος.

τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;

Εὐελπίδης.

Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

Τροχίλος.

οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωΐ.

Εὐελπίδης.

οὕτως, τί δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγεις;

Τροχίλος.

ἀπολεῖσθον.

Εὐελπίδης.
ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.
Τροχίλος.
τί δαί;
Εὐελπίδης.
Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.
Τροχίλος.
οὐδὲν λέγεις.
Εὐελπίδης.
καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
Τροχίλος.
ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
Πεισθέταιρος.
Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
Εὐελπίδης.
ἀλλὰ σύ, τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;
Τροχίλος.
ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.
Εὐελπίδης.
ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος;
Τροχίλος.
οὐκ· ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης

ἵππος ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' εὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχοι.

Εὐελπίδης.

δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

Τροχίλος.

οὗτος γάρ, ὥστ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγώ, λαβὼν τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τι τορύνης καὶ χύτρας;
τρέχω 'πὶ τορύνην.

Εὐελπίδης.

τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον.

Τροχίλος.

ἀλλ' ἀρτίως, νὴ τὸν Δία,
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

Εὐελπίδης.

ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν.

Τροχίλος.

οἶδα μὲν σαφῶς,
ὅτι ἀχθέσεται· σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.

Πεισθέταιρος.

κακῶς σύ γ' ἀπόλοι'· ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.

Εὐελπίδης.

οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους.

Πεισθέταιρος.

ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν;

Εὐελπίδης.

εἶπ' ἐμοί,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

Πεισθέταιρος.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

Εὐελπίδης.

ποῦ γάρ ἐστιν;

Πεισθέταιρος.

ἀπέπτετο.

Εὐελπίδης.

οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ 'γάθ'· ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

Ἔποψ.

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

Εὐελπίδης.

ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

Ἔποψ.

τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;

Εὐελπίδης.

οἱ δώδεκα θεοὶ . . .

εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε.

Ἔποψ.

μῶν με σκώπτετον,

ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,

ἄνθρωπος.

Εὐελπίδης.

οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

Ἔποψ.

ἀλλὰ τοῦ;

Εὐελπίδης.

τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

Ἔποψ.

τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται

ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

Εὐελπίδης.

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταὼς;

Ἔποψ.

ὄρνις ἔγωγε.

Εὐελπίδης.

κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

Ἔποψ.

ἐξεῤῥύηκε.

Εὐελπίδης.

πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

Ἔποψ.

οὔκ· ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτεροῤῥυεῖ τε, καὖθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν;

Εὐελπίδης.

νώ; βροτώ.

Ἔποψ.

ποδαπὼ τὸ γένος;

Εὐελπίδης.

ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Ἔποψ.

μῶν Ἡλιαστά;

Εὐελπίδης.

μὰ Δία, θατέρου τρόπου·
ἀπηλιαστά.

Ἔποψ.

σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ';

Εὐελπίδης.

ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

Ἔποψ.

πράγους δὲ τοῦ δὴ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

Εὐελπίδης.

σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω.

Ἔποψ.

τίνος πέρι;

Εὐελπίδης.

ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ, ποτε,
κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νώ, ποτε,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νώ, ποτε·
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
κατὰ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς.
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.

Ἔποψ.

ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

Εὐελπίδης.

μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.

Ἔποψ.

ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν.

Εὐελπίδης.

ἐγώ;

ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

Ἔποψ.

ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;

Εὐελπίδης.

ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· Πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις. εἰ δὲ μὴ,
μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.——

Ἔποψ.

νὴ Δία, ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
τί δαὶ σύ;

Πεισθέταιρος.

τοιούτων ἐρῶ κἀγώ.

Ἔποψ.

τίνων;

Πεισθέταιρος.

ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
ὥσπερ ἀδικηθεὶς, παιδὸς ὡραίου πατήρ·
Καλῶς γ' ἐμοὶ τὸν υἱὸν, ὦ Στιλβωνίδη,
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδησας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.——

Ἔποψ.

ὦ δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.

ἀτὰρ ἔστι γ', ὁποίαν λέγετον, εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν.

Εὐελπίδης.

οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

Ἔποψ.

τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρειον οἰκίζετον
ἐλθόνθ';

Εὐελπίδης.

ὅτιὴ, νὴ τοὺς θεοὺς, ὅς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρειον ἀπὸ Μελανθίου.

Ἔποψ.

ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν.

Εὐελπίδης.

ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

Ἔποψ.

οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

Εὐελπίδης.

πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

Ἔποψ.

νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.

Εὐελπίδης.

ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

Πεισθέταιρος.

φεῦ, φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθ' ἐμοί.

Ἔποψ.

τί σοι πιθώμεσθ';

Πεισθέταιρος.

ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχοῖ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
Τίς οὗτος ὄρνις; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων. ---

Ἔποψ.

νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;

Πεισθέταιρος.

οἰκίσατε μίαν πόλιν.

Ἔποψ.

ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

Πεισθέταιρος.

ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος;
βλέψον κάτω.

Ἔποψ.

καὶ δὴ βλέπω.

Πεισθέταιρος.

βλέπε νῦν ἄνω.

Ἔποψ.

βλέπω.

Πεισθέταιρος.

περίαγε τὸν τράχηλον.

Ἔποψ.

νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τι γ', εἰ διαστραφήσομαι.

Πεισθέταιρος.

εἶδές τι;

Ἔποψ.

τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

Πεισθέταιρος.

οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;

Ἔποψ.

πόλος; τίνα τρόπον;

Πεισθέταιρος.

ὥς τις εἰ λέγοι, τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν, ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.

Ἔποψ.

πῶς;

Πεισθέταιρος.

ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.

Ἔποψ.

ἰοὺ, ἰού·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·

ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

Πεισθέταιρος.

τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο;

Ἔποψ.

σύ.

ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς, βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ,
ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.

Πεισθέταιρος.

πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;

Ἔποψ.

ῥᾳδίως.

δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάν περ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

Πεισθέταιρος.

ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νῦν ἕσταθι·
ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἄγ', ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

Ἔποψ.

ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
χύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,

τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς· καθαρὰ χωρεῖ
διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ
πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον
φόρμιγγα, θεῶν ἵστησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.

(αὐλεῖ τις.)

Πεισθέταιρος.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

Εὐελπίδης.

οὗτος.

Πεισθέταιρος.

τί ἐστιν;

Εὐελπίδης.

οὐ σιωπήσει;

Πεισθέταιρος.

τί δαί;

Εὐελπίδης.

οὕποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

Ἔποψ.

ἐποποῖ, ποποποπὸ, ποποῖ, ποποῖ.
ἰὼ, ἰώ· ἴτω, ἴτω, ἴτω, ἴτω,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων,
σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
λεπτὸν, ἡδόμενα φωνᾷ·
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιό·
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισ-
σοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει· τά τε κατ' ὄρεα,
τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα·
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
τριοτὸ, τριοτὸ, τριοτὸ, τοβρίξ.
ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας
τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας
κάπτεθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους τε
γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-
να τὸν ἐρόεντα Μαραθῶνος·

ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα.
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην,
καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.
δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.

Χορός.

τοροτοροτοροτοροτοροτίγξ.
κικκαβαῦ, κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίγξ.

Πεισθέταιρος.

ὁρᾷς τιν' ὄρνιν;

Εὐελπίδης.

μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
καί τοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

Πεισθέταιρος.

ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχμην
ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.

Φοινικόπτερος.

τοροτὶγξ, τοροτίγξ.

Πεισθέταιρος.

ὦ 'γάθ', ἀλλά γ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.

Εὐελπίδης.

νὴ Δί', ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;

Πεισθέταιρος.

οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;

Ἔποψ.

οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ', ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί·
ἀλλὰ λιμναῖος.

Πεισθέταιρος.

βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.

Ἔποψ.

εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Φοινικόπτερος.

Εὐελπίδης.

οὗτος, ὦ σέ τοι.

Πεισθέταιρος.

τί βωστρεῖς;

Εὐελπίδης.

ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.

Πεισθέταιρος.

νὴ Δί', ἕτερος δῆτα, χ' οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης;

Ἔποψ.

ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι.

Πεισθέταιρος.

Μῆδος; ὦ 'ναξ Ἡράκλεις.
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτατο;

Εὐελπίδης.

ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.

Πεισθέταιρος.

τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;
ἀλλὰ χ' οὗτος ἕτερος;

Ἔποψ.

ἀλλ' ἔστιν μὲν οὗτος Φιλοκλέους,
ἐξ Ἔποπος· ἐγὼ δὲ τούτου πάππος· ὥσπερ εἰ λέγοις,
Ἱππόνικος Καλλίου, κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.

Πεισθέταιρος.

Καλλίας ἄρ' οὗτος οὕρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.

Εὐελπίδης.

ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

Πεισθέταιρος.

ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος;

Ἔποψ.

οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.

Πεισθέταιρος.

τι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος, ἢ Κλεώνυμος;
πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;

Εὐελπίδης.

ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
πὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὦ 'γάθ', ἀσφαλείας οὕνεκα.

Πεισθέταιρος.

ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον ξυνείλεκται κακὸν
ὀρνέων;

Εὐελπίδης.

ὦ 'ναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰού, ἰού·
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.

Πεισθέταιρος.

οὑτοσὶ πέρδιξ· ἐκεινοσί γε, νὴ Δί', ἀτταγᾶς·
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ· ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.

Εὐελπίδης.

τίς γὰρ ἔσθ' οὔπισθεν αὐτῆς;

Πεισθέταιρος.

ὅς τις ἐστί; κειρύλος.

Εὐελπίδης.

κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις;

Πεισθέταιρος.

οὐ γάρ ἐςι Σποργίλος;

χ' αὐτηῒ γε γλαύξ.

Εὐελπίδης.

τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;

Πεισθέταιρος.

κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιςερὰ,
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρὶς, κέρχνη, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.

Εὐελπίδης.

ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν ὀρνέων·
ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν κοψίχων.
οἷα πιππίζουσι, καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ.

Πεισθέταιρος.

τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

Χορός.

ποποποποποποποποποῖ·
ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε;
τίνα τόπον ἄρα νέμεται;

Ἔποψ.

οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποςατῶ φίλων.

Χορός.

τιτιτιτιτιτιμπρού·
τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;

Ἔποψ.

κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

Χορός.

ποῦ; πᾶ; πῶς φής;

Ἔποψ.

φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Χορός.

ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγὼ,
πῶς λέγεις;

Ἔποψ.

μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον.

Χορός.

τί μ' εἰργάσω;

Ἔποψ.

ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

Χορός.

καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον;

Ἔποψ.

καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

Χορός.

κἄστιν ἤδη που;

Ἔποψ.

παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

Χορός.

ἔα, ἔα·
προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ, ἐξότου γ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον γ' ἐτράφη.

ἔστι πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμὶν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην,
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.

Πεισθέταιρος.

ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

Εὐελπίδης.

αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες;

Πεισθέταιρος.

ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

Εὐελπίδης.

ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

Πεισθέταιρος.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα.

Εὐελπίδης.

πῶς;

Πεισθέταιρος.

κλαυσεῖ γὰρ, ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ 'κκοπῇς.

Χορός.

ἰὼ, ἰώ·
ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε πάντα
ἐπίβαλε, περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστιν, ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

Εὐελπίδης.

τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

Πεισθέταιρος.

οὗτος, οὐ μενεῖς;

Εὐελπίδης.

ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

Πεισθέταιρος.

πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν;

Εὐελπίδης.

οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' ἐγώ τοι σοὶ λέγω,
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.

Εὐελπίδης.

τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει;

Πεισθέταιρος.

Γλαὺξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.

Εὐελπίδης.

τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε;

Πεισθέταιρος.

τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν.

Εὐελπίδης.

τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

Πεισθέταιρος.

ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρυβλίον.

Εὐελπίδης.

ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

Χορός.

ἐλελελεῦ· χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δαῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.

Ἔποψ.

εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε, καὶ διασπάσαι,
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;

Χορός.

φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

Ἔποψ.

εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.

Χορός.

πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;

Ἔποψ.

ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.

ἡ γὰρ εὐλάβεια σῴζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ᾽· ὁ δ᾽ ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ᾽ αἱ πόλεις παρ᾽ ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν, κοὐ φίλων,
ἐκπονεῖν θ᾽ ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σῴζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

Χορός.

ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Πεισθέταιρος.

οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ᾽ ἐπὶ σκέλος.

Ἔποψ.

καὶ δίκαιόν γ᾽ ἐστί, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

Χορός.

ἀλλὰ μὴν οὐδ᾽ ἄλλο σοί πω πρᾶγμ᾽ ἠναντιώμεθα.

Πεισθέταιρος.

μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμίν· ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ᾽ αὐτὴν
τὴν χύτραν, ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.

Εὐελπίδης.

ἐτεόν· ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς;

Πεισθέταιρος.

ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς,
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

Χορός.

ἄπαγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν, ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ,
καὶ πόθεν ἔμολον,
καὶ τίν' ἔχοντές γ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ Ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

Ἔποψ.

καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

Χορός.

τίνες ποθ' οἵδε, καὶ πόθεν;

Ἔποψ.

ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

Χορός.

τύχη δὲ ποία κομίζει
ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.

Ἔποψ.

ἔρως βίου, διαίτης τε,
καὶ σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

Χορός.

τί φῄς;
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;

Ἔποψ.

ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

Χορός.

ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ, μοι ξυνὼν,
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

Ἔποψ.

λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῆδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

Χορός.

πότερα μαινόμενος;

"Εποψ.

ἄφατον ὡς φρόνιμος.

Χορός.

ἔνι σοφόν τι φρενί;

"Εποψ.

πυκνότατον κίναδος,

σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

Χορός.

λέγειν κέλευέ μοι, λέγειν.

κλύων γὰρ, ὧν σύ μοι λέγεις

λόγων, ἀνεπτέρωμαι.

"Εποψ.

ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν αὖ πάλιν

ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ

εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου.

σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἴσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,

φράσον, δίδαξον.

Πεισθέταιρος.

μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὐκ,

ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ,

ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,

μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν...

Χορός.

οὔ τι που

τὸν . . . ; οὐδαμῶς.

Πεισθέταιρος.

οὔκ· ἀλλὰ τὼ 'φθαλμὼ λέγω.

Χορός.

διατίθεμαι 'γωγε.

Πεισθέταιρος.

κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

Χορός.

ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

Πεισθέταιρος.

ἔσται ταυταγί.

Χορός.

εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

Κῆρυξ.

ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

Χορός.

δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν

χρηστὸν ἐξευπών, ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔςαι.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,
λέγε θαῤῥήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραβῶμεν.

Πεισθέταιρος.

καὶ μὴν ὀργῶ, νὴ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

Εὐελπίδης.

δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

Πεισθέταιρος.

μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵ τινες ὄντες πρότεροι βασιλῆς - - -

Χορός.

ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος;

Πεισθέταιρος.

ὑμεῖς,

πάντων ὁπόσ' ἐστὶν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ.

ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε, καὶ γῆς.

Χορός.

καὶ γῆς;

Πεισθέταιρος.

νὴ τὸν Ἀπόλλω.

Χορός.

τουτὶ μὰ Δί', οὐκ ἐπεπύσμην.

Πεισθέταιρος.

ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,

προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·

γῆν δ' οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν

ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.

Εὐελπίδης.

ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.

Ἔποψ.

οὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία.

Εὐελπίδης.

νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
ὡς οὐ ταχέως ἀποδώσει Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.

Πεισθέταιρος.

ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἦρχον τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει,
ἦρχέ τε Περσῶν, πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου·
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.

Εὐελπίδης.

διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ Βασιλεὺς ὁ Μέγας, διαβάσκει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.

Πεισθέταιρος.

οὕτω δ' ἴσχυσέ τι, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτασπιδολυροπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

Εὐελπίδης.

ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσε·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἀλιμουντάδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·

κἀγὼ κύπτω, μέλλω τι βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θαιμάτιόν μου.

Πεισθέταιρος.

Ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε, κἀβασίλευε.

Ἔποψ.

τῶν Ἑλλήνων;

Πεισθέταιρος.

καὶ κατέδειξεν πρῶτός γ' οὗτος βασιλεύων προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

Εὐελπίδης.

νὴ τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων, ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

Πεισθέταιρος.

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν· χὡπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

Εὐελπίδης.

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· ΚΟΚΚΥ, ΨΩΛΟΙ ΠΕΔΙΟΝΔΕ.

Πεισθέταιρος.

ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι

ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

Εὐελπίδης.

τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὅ τι δωροδοκοίη.

Πεισθέταιρος.

ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὤν·
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων, ἱέρακα.

Εὐελπίδης.

νὴ τὴν Δήμητρ', εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

Πεισθέταιρος.

ἵν', ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.

ὤμνυ τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὄμνυσι τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους, ἁγίους τ' ἐνόμιζον·
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς.
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν, ὥσπερ κινεβρείων.

Χορός.

πολὺ δή, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν

πατέρων κάκην, οἳ,
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δ' ἐμοὶ κατὰ δαίμονα, καὶ κατὰ
συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γάρ ἐγώ σοι
τὰ νεόττια, κἀμαυτὸν, οἰκήσω δή.
ἀλλὰ τί χρὴ δρᾷν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

Πεισθέταιρος.

καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι·
κᾆπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ,
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ Βαβυλῶνα.

Ἔποψ.

ὦ Κεβριόνη, καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

Πεισθέταιρος.

κἄπειδὰν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν.
κἂν μὲν μὴ φῇ, μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,

ἱερὸν πόλεμον πρωὐδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τολοιπόν·
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις. προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

Εὐελπίδης.

ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.

Ἔποψ.

καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιούς,

οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν;

Πεισθέταιρος.

λήρεις. καὶ, νὴ Δί', ὅ γ' Ἑρμῆς
πέτεται, θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ
πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν· καὶ, νὴ Δί',
Ἔρως γε.
Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

Ἔποψ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;

Πεισθέταιρος.

ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν,
τούτους δὲ θεοὺς, τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν
νέφος ἀρθὲν,
καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀνακάψαι·
κᾆπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Εὐελπίδης.

ἢν ἐθελήσει, μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρ-
έχουσαν.

Πεισθέταιρος.

εἰ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν κατα-
ροῦσι,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων, ἰατρός γ' ὤν, ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

Εὐελπίδης.

μή, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοϊδαρίω τὼ 'μὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.

Πεισθέταιρος.

ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

Ἔποψ.

λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

Πεισθέταιρος.

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνῄδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

Ἔποψ.

πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.

Πεισθέταιρος.

τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστὰ,

τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν καταεροῦσιν,

ὥς' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς.

Ἔποψ.

πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

Πεισθέταιρος.

προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τῦ πλῦ·

Νυνὶ μὴ πλεῖ, χείμων ἔςαι. Νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέςαι.---

Εὐελπίδης.

γαυλὸν κ]ῶμαι, κ̀ ναυκληρῶ, κὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

Πεισθέταιρος.

τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ', οὓς οἱ πρότεροι κα]έθεντο,

τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι. λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες·

Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

Εὐελπίδης.

πωλῶ γαυλὸν, κ]ῶμαι σμινύην, κ̀ τὰς ὑδρίας ἀνορύτ]ω.

Ἔποψ.

πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

Πεισθέταιρος.

ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι, ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

Ἔποψ.

πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

Πεισθέταιρος.

μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.

Ἔποψ.

παρὰ τοῦ;

Πεισθέταιρος.

παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν. οὐκ οἶσθ', ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

Εὐελπίδης.

βαβαί· ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

Πεισθέταιρος.

οὐ γὰρ πολλῷ; καὶ πρῶτα μὲν οὐ-

κοὐ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.
τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων
δένδρον ἐλάας ὁ νεὼς ἔσται·
κοὐδ' εἰς Δελφοὺς, οὐδ' εἰς Ἄμμων'
ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις
στάντες, ἔχοντες κριθὰς, πυροὺς,
εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
τὼ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

Χορός.

ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὁσίους,

ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετάξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

Ἔποψ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾷν·
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾷν· πρῶτον δέ τι
εἰσέλθετ' εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν,
καὶ τἀμὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον.

Πεισθέταιρος.

ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

Ἔποψ.

τῷ δὲ, τίς;

Πεισθέταιρος.

Εὐελπίδης Θριῆθεν.

Ἔποψ.

ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω.

Πεισθέταιρος.

διχόμεθα.

Ἔποψ.

δεῦρο τοίνυν εἴσιτον,

Πεισθέταιρος.

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

Ἔποψ.

ἴθι.

Πεισθέταιρος.

ἀτὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν· πῶς ἔγωγε χ' οὑτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

Ἔποψ.

καλῶς.

Πεισθέταιρος.

ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.

Ἔποψ.

μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

Πεισθέταιρος.

οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία,
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

Χορός.

ὗτος, σὲ καλῶ, σὲ λέγω.

Ἔποψ.

τί καλεῖς;

Χορός.

τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ,
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ᾽ ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης
κατάλειφ᾽ ἡμῖν, δεῦρ᾽ ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ᾽
ἐκείνης.

Πεισθέταιρος.

ὦ τοῦτο μέντοι, νὴ Δί᾽, αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον·
ἐκβίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

Ἔποψ.

ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη,
ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

Πεισθέταιρος.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ᾽, ὡς καλὸν τοὐρνίθιον·
ὡς δ᾽ ἁπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν.

Εὐελπίδης.

ἆρά γ᾽ οἶσθ᾽, ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ᾽ ἂν αὐτὴν ἡδέως;

Πεισθέταιρος.

ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.

Εὐελπίδης.

ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.

Εὐελπίδης.

ἀλλ', ὥσπερ ᾠόν, νὴ Δί', ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.

Ἔποψ.

ἴωμεν.

Πεισθέταιρος.

ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

Χορός.

ὦ φίλη, ὦ ξουθή, ὦ
φιλτάτη ὀρνέων
πάντων ξύννομε, τῶν ἐμῶν
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ·
ἦλθες, ἦλθες, ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'·
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνὰ,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέβους τε, Χάους τε,
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠὸν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.

πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μὲν ἐσμὲν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος,
πολλοῖς δῆλον. πετόμεσθά τε γὰρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας,
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ,
ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ,
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,

ἡνίκα πωλεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός,
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε·
ξύμβολον, ὄρνιν· φωνήν, ὄρνιν· θεράποντ', ὄρνιν· ὄνον, ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;

ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν,
πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλων,

τα, χοροὺς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Ἡμίχορος.

Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
ποικίλα, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισί τε, κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελίων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω,
σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ·
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ.
ἔνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
μελίων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ
φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Χορός.

Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τολοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.

ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ, τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστιν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας· Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.—
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.
εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

Ἡμίχορος.

Τοιάδε κύκνοι,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον τὸν Ἀπόλλω,
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτὶγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·

πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
εἷλε δὲ θάμβος ἄνα-
κτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες,
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

Χορός.

Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε·
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
κἀποπάρδων, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν, ὃς τις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ᾑρέθη Φύλαρχος, εἶθ' Ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς

μεγάλα πράττει· κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΕΠΟΨ, ΧΟΡΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΜΕΤΩΝ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Πεισθέταιρος.

ΤΟΥΤΙ τοιουτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

Εὐελπίδης.

ἐπὶ τῷ γελᾷς;

Πεισθέταιρος.

ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

Εὐελπίδης.

σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Πεισθέταιρος.

ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
ΤΑ Δ' ΟΥΧ ΥΠ' ΑΛΛΩΝ, ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΠΤΕΡΟΙΣ.

Ἔποψ.

ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;

Πεισθέταιρος.

πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο.

Εὐελπίδης.

ταῦτα κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

Ἔποψ.

φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;

Πεισθέταιρος.

βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;

Εὐελπίδης.

Ἡράκλεις.
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇ 'μῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ, πάνυ γε κειρίαν ἔχων.

Πεισθέταιρος.

τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';

Εὐελπίδης.

ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν, καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,
χαῦνόν τι πάνυ.

Πεισθέταιρος.

βούλει ΝΕΦΕΛΟΚΟΚΚΥΓΙΑΝ;

Ἔποψ.

ἰοὺ, ἰού·
καλόν σύ γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα.

Εὐελπίδης.

ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα,
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

Πεισθέταιρος.

καὶ λῷστον μὲν, ἦ
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.

Εὐελπίδης.

λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

Πεισθέταιρος.

τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;

Εὐελπίδης.

καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

Πεισθέταιρος.

τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

Ἔποψ.

ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ

Ἄρεως νεοττός.

Ευελπίδης.

ὦ νεοττὲ δέσποτα·

ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.

Πεισθέταιρος.

ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκε δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ.

Ευελπίδης.

σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'.

Πεισθέταιρος.

ἴθ', ὦ 'γάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.
ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

Χορός.

ὁμορροθῶ, συνθέλω,

συμπαραινέσας ἔχω,
προσόδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω, ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ·
συναδέτω δὲ Χαῖρις.

Πεισθέταιρος.

παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ, τί ἦν;
τουτί; μὰ Δί᾽ ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν᾽ ἰδὼν,
οὔπω κόρακ᾽ εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.

Ἔποψ.

ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θύε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

Ἱερεύς.

δράσω τάδ᾽. ἀλλὰ ποῦ ᾿στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ,
καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ,
καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι
πᾶσι καὶ πάσῃσιν.

Χορός.

ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ᾽ ἄναξ Πελαργικέ.

Ἱερεύς.

καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,
καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ,
καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι.

Πεισθέταιρος.

οὐκέτι Κολαινὶς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

Ἱερεύς.

καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ,
καὶ στρουθῷ, Μεγάλῃ
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

Χορός.

δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου,
διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν
ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν,
αὐτοῖσι καὶ Χίοισι.

Πεισθέταιρος.

Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

Ἱερεύς.

καὶ ἥρωσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισὶ,
καὶ πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι,
καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,
καὶ καταράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ
καὶ αἰγιθάλλῳ—.

Πεισθέταιρος.

παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν, ἰοὺ, ἰού.

ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ, καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

Ἱερεύς.

εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

Πεισθέταιρος.

θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

Ποιητής.

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῆσον, ὦ Μοῦσα,
τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.

Πεισθέταιρος.

τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα, ποδαπόν; εἶπ' ἐμοὶ, τίς εἶ;

Ποιητής.

ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,

Μουσάων θεράπων
ὀτρηρὸς, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πεισθέταιρος.

Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις ;

Ποιητής.

οὔκ· ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες
ὀτρηροὶ, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης ;

Ποιητής.

μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

Πεισθέταιρος.

ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ; ἀπὸ ποίου χρόνου ;

Ποιητής.

πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ ;
καὶ τοὔνομ', ὥσπερ παιδίῳ, νῦν δὴ 'θέμην.

Ποιητής.

ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,

οἷά περ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεΐν.

Πεισθέταιρος.

τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δ' ἐμοὶ ῥιγῶν δοκεῖς.

Ποιητής.

τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέξεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·—

Πεισθέταιρος.

ἅνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

Ποιητής.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται.
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
σύνες, ὅ τοι λέγω;

Πεισθέταιρος.

ξυνῆχ', ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών.

Ποιητής.

ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ τάδε·
κλῇσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν
τρομεράν, κρυεράν·
νιφόβολα πεδία, πολύσπορά τ'
ἤλυθον· ἀλαλαί.

Πεισθέταιρος.

νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὔ ποτ' ἤλπισ' ἄν,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

Ἱερεύς.

εὐφημεῖ' ἔστω.

Χρησμολόγος.

μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

Πεισθέταιρος.

σὺ δ' εἶ τίς;

Χρησμολόγος.

ὅστις; χρησμολόγος.

Πεισθέταιρος.

οἴμωζέ νυν.

Χρησμολόγος.

ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἐςὶ Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

Πεισθέταιρος.

κᾆπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι;

Χρησμολόγος.

τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔς' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

Χρησμολόγος.

ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος—

Πεισθέταιρος.

τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

Χρησμολόγος.

ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·

ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα—

Πεισθέταιρος.

ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;

Χρησμολόγος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι—

Πεισθέταιρος.

καὶ σπλάγχνα διδόναι 'νεστι;

Χρησμολόγος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ', ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.

Πεισθέταιρος.

καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

Χρησμολόγος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

Πεισθέταιρος.

οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳὶ,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας, καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ—

Χρησμολόγος.

οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε.

Πεισθέταιρος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φείδεο μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.

Χρησμολόγος.

καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

Πεισθέταιρος.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας;

Χρησμολόγος.

οἴμοι δείλαιος.

Πεισθέταιρος.

οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

Μέτων.

ἥκω παρ' ὑμᾶς—

Πεισθέταιρος.

ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.

τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;
τίς ἡ 'πίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;

Μέτων.

γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας.

Πεισθέταιρος.

πρὸς τῶν θεῶν,

σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν;

Μέτων.

ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλὰς, χῳ Κολωνός.

Πεισθέταιρος.

εἴπ' ἐμοί,

ταυτὶ δέ σοι τί ἐςι;

Μέτων.

κανόνες ἀέρος.

αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐςι τὴν ἰδέαν ὅλος

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ

τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,

ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις;

Πεισθέταιρος.

οὐ μανθάνω.

Μέτων.

ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς, ἵνα

ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος· κἀν μέσῳ

ἀγορά· φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ τἀστέρος,

αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ

ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν.

Πισθέταιρος.

ἄνθρωπος Θαλῆς.

Μέτων—

Μέτων.

τί ἔστιν;

Πισθέταιρος.

οἶσθ' ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;

κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

Μέτων.

τί δ' ἐστὶ δεινόν;

Πισθέταιρος.

ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι,

ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.

Μέτων.

μῶν στασιάζετε;

Πισθέταιρος.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.

Μέτων.

ἀλλὰ πῶς;

Πισθέταιρος.

ὁμοθυμαδὸν

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

Μέτων.

ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε, νὴ Δί'.

Πεισθέταιρος.

ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ', εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταιί.

Μέτων.

οἴμοι κακοδαίμων.

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

Ἐπίσκοπος.

ποῦ Πρόξενοι;

Πεισθέταιρος.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὑτοσί;

Ἐπίσκοπος.

Ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχὼν,
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

Πεισθέταιρος.

Ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;

Ἐπίσκοπος.

φαῦλον βιβλίον
Τελέου.

Πεισθέταιρος.

τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν,
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;

Ἐπίσκοπος.

νὴ τοὺς θεούς·
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.

Πεισθέταιρος.

ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.

Ἐπίσκοπος.

τουτὶ τί ἦν;

Πεισθέταιρος.

ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.

Ἐπίσκοπος.

μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν Ἐπίσκοπος.

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῦσθαι τοῖς θεοῖς.

Ψηφισματογράφος.

Ἐὰν ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀ-
θηναῖον ἀδικῇ—

Πεισθέταιρος.

τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;

Ψηφισματογράφος.

ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.

Πεισθέταιρος.

τὸ τί;

Ψηφισματογράφος.

Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς καὶ τοῖσδε τοῖς
μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ Ὀλοφύξιοι.

Πεισθέταιρος.

σὺ δέ γ' οἷσί περ Ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.

Ψηφισματογράφος.

οὗτος, τί πάσχεις;

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

Ἐπίσκοπος.

καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως
ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.

Πεισθέταιρος.

ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

Ψηφισματογράφος.

Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς Ἄρχοντας,
καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην—

Πεισθέταιρος.

οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

Ἐπίσκοπος.

ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

Πεισθέταιρος.

ἐγὼ δέ σου γε τὼ κάδω διασκεδῶ.

Ἐπίσκοπος.

μέμνησ', ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;

Πεισθέταιρος.

αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;

Ἱερεύς.

ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

Ἡμίχορος.

Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,
δένδρεσί τ' ἐφιζόμενα, καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ', οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·

ἑρπετά τε καὶ δάκετ', ὁπόσα περ ἂν
ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
ἐν φοναῖς ὄλλυται.

Χορός.

Τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται·
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον· ἤν τε τῶν τυράννων τις τινὰ
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε.
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἀναγάγῃ, τέτταρα·
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ 'βολοῦ.
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι·
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

Ἡμίχορος.

Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς

αὐτὸς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεσθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα.

Χορός.

Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γάρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι, κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν.
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,

ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΧΟΡΟΣ, ΙΡΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

Πεισθέταιρος.

ΤΑ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν, ὦ 'ρνιθες, καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

Ἄγγελος α'.

ποῦ, ποῦ 'στι, ποῦ, ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ, ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ,
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν Ἄρχων;

Πεισθέταιρος.

οὑτοσί.

Ἄγγελος α'.

ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.

Πεισθέταιρος.

εὖ λέγεις.

Ἄγγελος α'.

κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς,
καὶ Θεαγένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

Πεισθέταιρος.

Ἡράκλεις.

Ἄγγελος α'.

τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγὼ,
ἑκατοντόργυιον.

Πεισθέταιρος.

ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί ;

Ἄγγελος α'.

ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν·
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ, καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.

Πεισθέταιρος.

ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;

Ἄγγελος α'.

ἐρωδιοὶ λεκάναισι.

Πεισθέταιρος.

τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

Ἄγγελος α'.

τοῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες, ὥσπερ ταῖς ἄμαις,
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

Πεισθέταιρος.

τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

Ἄγγελος α'.

καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

Πεισθέταιρος.

τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ';

Ἄγγελος α'.

ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες

σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλῳ·
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

Χορός.

οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις, ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

Πεισθέταιρος.

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος,
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.

Ἄγγελος β'.

ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰού.

Πεισθέταιρος.

τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

Ἄγγελος β'.

δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς,

διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτετ' εἰς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

Πεισθέταιρος.

ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;

Ἄγγελος β'.

οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν.

Πεισθέταιρος.

οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

Ἄγγελος β'.

ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας·
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῄς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, αἰετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν.

Πεισθέταιρος.

οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε πᾶς τις· σφενδόνην τις μοι δότω.

Χορός.

πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατὸς,
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον,
ὃν γ' Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν
τις ταύτῃ περῶν·
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πεισθέταιρος.

αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
χ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

Ἶρις.

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

Πεισθέταιρος.

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

Ἶρις.

Ἶρις ταχεῖα.

Πεισθέταιρος.

Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;

Ἶρις.

τί δὲ τοῦτο;

Πεισθέταιρος.

ταυτηνὶ τίς οὐ ξυλλήψεται

ἀναπτόμενος τρίορχος;

Ἶρις.

ἐμὲ ξυλλήψεται;

τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;

Πεισθέταιρος.

οἰμώξει μακρά.

Ἶρις.

ἄτοπόν γε τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

Πεισθέταιρος.

κατὰ ποίας πύλας

εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;

Ἶρις.

οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

Πεισθέταιρος.

ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;

πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;

σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;

Ἶρις.

τί τὸ κακόν;

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἔλαβες;

Ἶρις.

ὑγιαίνεις μέν;

Πεισθέταιρος.

οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;

Ἶρις.

μὰ Δί' οὐκ ἔμοι γ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.

Πεισθέταιρος.

κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

Ἶρις.

ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

Πεισθέταιρος.

οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

Ἶρις.

ἀλλ' εἰμ' ἀθάνατος.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,

εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν· ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ', ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοι μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

Ἶρις.

ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς,
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
κνισσᾶν τ' ἀγυιάς.

Πεισθέταιρος.

τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

Ἶρις.

ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

Πεισθέταιρος.

θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;

Ἶρις.

τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;

Πεισθέταιρος.

ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ τῷ Διΐ.

Ἶρις.

ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη·

λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσει σου Λικυμνίαις βολαῖς.

Πεισθέταιρος.

ἄκουσον ἤδη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα,
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν· καὶ δή ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν, ὅπως,
οὕτω γέρων ὤν, στύομαι τριέμβολον.

Ἶρις.

διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ, πατάξ;

Ἶρις.

ἦν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ—

Πεισθέταιρος.

οἴμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

Χορός.

ἀποκεκλῄκαμεν
Διογενεῖς θεοὺς
μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
διαπερᾶν πόλιν·
μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἂν καπνόν.

Πεισθέταιρος.

δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

Κῆρυξ.

ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον.

Πεισθέταιρος.

τί σὺ λέγεις;

Κῆρυξ.

στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

Πεισθέταιρος.

δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῲ τιμῶσί με;

Κῆρυξ.

ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', ὑποστρέψαντες αὖ,
ὀρνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδὼν τοὔνομα·
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ἶβις Λυκούργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συρακουσίῳ δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ

Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ εἶκεν ὄρτυγι
ὑπὸ συφεκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν.

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἄρα, μὰ Δί', ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀῤῥίχους,
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

Χορός.

ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων ἄν.

Πεισθέταιρος.

τύχη μόνον προσείη.

Χορός.

κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

Πεισθέταιρος.

θᾶττον φέρειν κελεύω.

Χορός.

τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.

Πεισθέταιρος.

ὡς βλακικῶς διακονεῖς.
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

Χορός.

φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
σὺ δ' αὖθις αὖτ' ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὡδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστιν, ὥσπερ ὄνος.

Πεισθέταιρος.

Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

Χορός.

σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσιχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικὰ, καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

Πεισθέταιρος.

οὔ τοι, μὰ τὰς κερχνῇδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

Πατραλοίας.

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.

Πεισθέταιρος.

ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.

Πατραλοίας.

αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

Πεισθέταιρος.

ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

Πατραλοίας.

πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

Πεισθέταιρος.

καὶ, νὴ Δί', ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

Πατραλοίας.

διὰ ταῦτα μέν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Πατραλοίας.

ἀπολαυσάμην γὰρ, νὴ Δί', ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
εἴπερ γ' ἐμοὶ καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

Πεισθέταιρος.

οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
εὔνους, πτερώσω σ', ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταύτην δέ γε λαβὼν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θητέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε·
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

Πατραλοίας.

νὴ τὸν Διόνυσον, εὖ γ' ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν,

καὶ πείσομαί σοι.

Πεισθέταιρος.

νῦν ἄρ' ἔξεις, νὴ Δία.

Κινησίας.

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
πτερύγεσσι κούφαις· πέτομαι δ' ὁδὸν
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων—

Πεισθέταιρος.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

Κινησίας.

ἀφόβῳ φρενὶ
σώματί τε νέαν ἐφέπων.

Πεισθέταιρος.

ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

Κινησίας.

ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδών.

Πεισθέταιρος.

παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἴπ' ἐμοί.

Κινησίας.

ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

Πεισθέταιρος.

ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

Κινησίας.

κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται,
ἀέρια, καὶ σκότιά γε, καὶ κυαναυγία,
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

Πεισθέταιρος.

οὐ δῆτ' ἔγωγε.

Κινησίας.

νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα
εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.

Πεισθέταιρος.

ὠόπ.

Κινησίας.

τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην - - -

Πεισθέταιρος.

νὴ τὸν Δί' ἔγωγέ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

Κινησίας.

τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
τοτὲ δ' αὖ Βορέᾳ σῶμα πελάζων,

ἁλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

Πεισθέταιρος.

οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

Κινησίας.

ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἰμ' ἀεί;

Πεισθέταιρος.

βούλει διδάσκειν, καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν;

Κινησίας.

καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

Συκοφάντης.

ὄρνιθες τίνες οἵδε,
οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;

Πεισθέταιρος.

τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

Συκοφάντης.

τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.

Πεισθέταιρος.

ὡς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ.
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

Συκοφάντης.

τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

Πεισθέταιρος.

ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.

Συκοφάντης.

πτερῶν, πτερῶν δεῖ. μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

Πεισθέταιρος.

μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

Συκοφάντης.

μὰ Δί', ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς,
καὶ συκοφάντης - - -

Πεισθέταιρος.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Συκοφάντης.

καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

Πεισθέταιρος.

ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον;

Συκοφάντης.

μὰ Δί', ἀλλ', ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,

ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπτωκὼς δίκας.

Πεισθέταιρος.

τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον, εἴπ' ἐμοί;
νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους.

Συκοφάντης.

τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' ἔστιν ἕτερα, νὴ Δί', ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονί,
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.

Συκοφάντης.

ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.

Πεισθέταιρος.

νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε.

Συκοφάντης.

καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ;

Πεισθέταιρος.

πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται.

Συκοφάντης.

πάντες;

Πεισθέταιρος.

οὐκ ἀκήκοας,

ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
Δεινῶς γ' ἐμοῦ τὸ μειράκιον ὁ Διϊτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν. - - -
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

Συκοφάντης.

λόγοισιν ἆρα καὶ πτεροῦνται;

Πεισθέταιρος.

φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

Συκοφάντης.

ἀλλ' οὐ βούλομαι.

Πεισθέταιρος.

τί δαὶ ποιήσεις;

Συκοφάντης.

τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,

κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.

Πεισθέταιρος.

μανθάνω.

ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδι πρὶν ἥκειν ὁ ξένος.

Συκοφάντης.

πάνυ μανθάνεις.

Πεισθέταιρος.

κᾆτειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

Συκοφάντης.

πάντ' ἔχεις.

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

Πεισθέταιρος.

μανθάνω

βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι, νὴ τὸν Δία,
κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.

Συκοφάντης.

οἴμοι τάλας. μάστιγ' ἔχεις.

Πεισθέταιρος.

πτερὰ μὲν οὖν,

οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

Συκοφάντης.

οἴμοι τάλας.

Πεισθέταιρος.

οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

Χορός.

πολλὰ δὴ καὶ καινὰ, καὶ θαυ-
μάστ' ἐπιπτόμεσθα,
καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας
ἀπωτέρω, Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο μὲν γε ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ·
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ.
ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόῤῥω τις
ἐν τῇ λύχνων ἐρημίᾳ·
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι, καὶ
ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν

ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Προμηθεύς.

ΟΙΜΟΙ τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;

Πεισθέταιρος.

ἰα· τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμένος;

Προμηθεύς.

τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;

Πεισθέταιρος.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ;

Προμηθεύς.

πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

Πεισθέταιρος.

ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.

ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;

Προμηθεύς.

βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;

Πεισθέταιρος.

οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε.

Προμηθεύς.

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;

Πεισθέταιρος.

οἴμωζε μεγάλ'.

Προμηθεύς.

οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.

Πεισθέταιρος.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

Προμηθεύς.

παῦε, παῦε, μὴ βόα.

Πεισθέταιρος.

τί γάρ ἐστι;

Προμηθεύς.

σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γάρ ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.

Πεισθέταιρος.

ἰοὺ, ἰού·

εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ, κᾆτα θαῤῥήσας λέγε.

Προμηθεύς.

ἄκουε δὴ νῦν.

Πεισθέταιρος.

ὡς ἀκούοντος λέγε.

Προμηθεύς.

ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.

Πεισθέταιρος.

πηνίκ' ἄρ' ἀπώλετο;

Προμηθεύς.

ἐξ οὗ περ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν· οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.
ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες, ὥσπερ Ἰλλύριοι, κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διῒ,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγωνται σπλάγχνα κατατετμημένα.

Πεισθέταιρος.

εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν;

Προμηθεύς.

οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;

Πεισθέταιρος.

ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστιν;

Προμηθεύς.

ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.

Πεισθέταιρος.

μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἄρα τὸ ΕΠΙΤΡΙΒΕΙΗΣ ἐγένετο.

Προμηθεύς.

μάλιστα πάντων· ἓν δέ σοι λέγω σαφές.
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδησθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.

Πεισθέταιρος.

τίς ἐστιν ἡ Βασιλεία;

Προμηθεύς.

καλλίστη κόρη,

ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός,
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν, τὸν Κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

Πεισθέταιρος.

ἅπαντά γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει.

Προμηθεύς.

φήμ' ἐγώ.
ἢν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.

Πεισθέταιρος.

μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.

Προμηθεύς.

μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.

Πεισθέταιρος.

νὴ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.

Προμηθεύς.

Τίμων καθαρός. ἀλλ', ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

Πεισθέταιρος.

καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

Χορός.

πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι
λίμνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε·
σφάγι' ἔχων κάμηλον,
ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν,
ὡς 'Οδυσσεὺς, πάλιν ἔβη·
κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου, ΧΟΡΟΣ.

Ποσειδῶν.

ΤΟ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας,
ὁρᾷς, τοδὶ πάρεστιν, ᾗ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὡς ἐπὶ δεξιά;
τί, ὦ κακόδαιμον, Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,

εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

Τριβαλλός.

Ἕξεις ἀτρέμας;

Ποσειδῶν.

οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δή, τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;

Ἡρακλῆς.

ἀκήκοας
ἐμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

Ποσειδῶν.

ἀλλ', ὦ 'γάθ', ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις.

Ἡρακλῆς.

διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

Πεισθέταιρος.

τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

Ἡρακλῆς.

τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

Ἡρακλῆς.

τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;

Πεισθέταιρος.

ὄρνιθές τινες

ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις,
ἔδοξαν ἀδικεῖν.

Ἡρακλῆς.

εἶτα δῆτα σίλφιον

ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν;

Πεισθέταιρος.

ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις,

τί ἐστι;

Ἡρακλῆς.

πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς . . .

Οἰκέτης.

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

Πεισθέταιρος.

καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.

Ἡρακλῆς.

ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν·
ὑμεῖς τ' ἄν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.

τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.

Πεισθέταιρος.

ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί.
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

Ἡρακλῆς.

ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

Ποσειδῶν.

τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

Πεισθέταιρος.

ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα, καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦ 'πιορκοῦντος, λάθρα
προσπτόμενος, ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.

Ποσειδῶν.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γε σὺ καλῶς λέγεις.

Ἡρακλῆς.

κἀμοὶ δοκεῖ.

Πεισθέταιρος.

τί δαὶ σὺ φής;

Τριβαλλός.

ναβαισατρεῦ.

Πεισθέταιρος.

ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χ' οὗτος. ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
ΜΕΝΕΤΟΙ ΘΕΟΙ, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα.

Ποσειδῶν.

φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;

Πεισθέταιρος.

ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ κάθηται λούμενος,
καταπτόμενος ἴκτινος, ἁρπάσας λάθρᾳ,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.

Ἡρακλῆς.

τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι

τούτοις ἐγώ.

Ποσειδῶν.

καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου.

Ἡρακλῆς.

ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;

Τριβαλλός.

σαυνάκα

βακταρικροῦσα.

Ἡρακλῆς.

φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

Ποσειδῶν.

εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

Ἡρακλῆς.

οὗτος, δοκεῖ δρᾷν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

Πεισθέταιρος.

καὶ, νὴ Δί', ἕτερόν γ' ἐστιν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διΐ·
τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν.

Ποσειδῶν.

οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.

ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις.

Πεισθέταιρος.

ὀλίγον μοι μέλει.

μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

Ἡρακλῆς.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

Ποσειδῶν.

τί δαὶ ποιῶμεν;

Ἡρακλῆς.

ὅ τι; διαλλαττώμεθα.

Ποσειδῶν.

τί, ὦ 'ζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεύς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

Πεισθέταιρος.

οἴμοι τάλας· οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ, κοὐ γνήσιος.

Ἡρακλῆς.

ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

Πεισθέταιρος.

σὺ μέντοι, νὴ Δία,

ἂν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

Ἡρακλῆς.

τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων;

Πεισθέταιρος.

ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.

Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω τοῦ γένους
μετεῖναι τῶν χρημάτων.

Ἡρακλῆς.

ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν.

Πεισθέταιρος.

οὐ μέντοι, μὰ Δία. λέξον δ' ἐμοί,

ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;

Ἡρακλῆς.

οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτά γ' ἐθαύμαζον πάλαι.

Πεισθέταιρος.

τί δῆτ' ἄνω κέχηνας, αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν τῇς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.

Ἡρακλῆς.

δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.

Πεισθέταιρος.

τί δαὶ σὺ φής;

Ποσειδῶν.

τἀναντία ψηφίζομαι.

Πεισθέταιρος.

ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

Τριβαλλός.

καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλισσαναῦ
ὄρνιθι παραδίδωμι.

Ἡρακλῆς.

παραδοῦναι λέγεις;

Ποσειδῶν.

μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ τιτυβίζει γ', ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

Πεισθέταιρος.

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

Ποσειδῶν.

σφὼ νῦν διαλλάττεσθε, καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.

Ἡρακλῆς.

ἡμῖν, ἃ λέγεις σύ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

Πεισθέταιρος.

ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους.

Ἡρακλῆς.

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

Ποσειδῶν.

ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

Ἡρακλῆς.

εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.

Πεισθέταιρος.

ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα διδότω τις δεῦρό μοι.

Χορός.

ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ

Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε, καὶ σπεί-
ρουσι, καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄγγελος.

Ω ΠΑΝΤ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν. οἷον δ' ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Ἡμίχορος.

ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε.
περιπέτεσθε τὸν μάκαρ'
ἄνδρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον γήμας
τῇδε τῇ πόλει.
μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'·
ἀλλ' ὑμεναίοις καὶ νυμφιδίοις
δέξασθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

Ἡμίχορος.

Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων,
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

Πεισθέταιρος.

ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Χορός.

ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα
βρονταὶ, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
πάρεδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

Πεισθέταιρος.

ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς

καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον·
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

Χορός.

ἀλαλαὶ, ἰὴ Παιὼν,
Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

τούτοις ἐγώ.

Ποσειδῶν.

καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου.

Ἡρακλῆς.

ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;

Τριβαλλός.

σαυνάκα

βακταρικροῦσα.

Ἡρακλῆς.

φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

Ποσειδῶν.

εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

Ἡρακλῆς.

οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

Πεισθέταιρος.

καὶ, νὴ Δί', ἕτερόν γ' ἐστιν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διΐ·
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν.

Ποσειδῶν.

οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις.

Πεισθέταιρος.

ὀλίγον μοι μέλει.

μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

Ἡρακλῆς.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

Ποσειδῶν.

τί δαὶ ποιῶμεν;

Ἡρακλῆς.

ὅ τι; διαλλαττώμεθα.

Ποσειδῶν.

τί, ὦ 'ζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

Πεισθέταιρος.

οἴμοι τάλας· οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ, κοὐ γνήσιος.

Ἡρακλῆς.

ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

Πεισθέταιρος.

σὺ μέντοι, νὴ Δία.

ὢν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

Ἡρακλῆς.

τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων;

Πεισθέταιρος.

ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω τοῦ γένους
μετεῖναι τῶν χρημάτων.

Ἡρακλῆς.

ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν.

Πεισθέταιρος.

οὐ μέντοι, μὰ Δία. λέξον δ' ἐμοί,

ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

Ἡρακλῆς.

οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτά γ' ἐθαύμαζον πάλαι.

Πεισθέταιρος.

τί δῆτ' ἄνω κέχηνας, αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν στῇς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.

Ἡρακλῆς.

δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.

Πεισθέταιρος.

τί δαὶ σὺ φῄς;

Ποσειδῶν.

τἀναντία ψηφίζομαι.

Πεισθέταιρος.

ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

Τριβαλλός.

καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλίσσαναῦ
ὄρνιθι παραδίδωμι.

Ἡρακλῆς.

παραδοῦναι λέγεις;

Ποσειδῶν.

μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ τιτυβίζοι γ', ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

Πισθέταιρος.

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

Ποσειδῶν.

σφὼ νῦν διαλλάττεσθε, καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.

Ἡρακλῆς.

ἡμῖν, ἃ λέγεις σύ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

Πισθέταιρος.

ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιΐ
ἐς τοὺς γάμους.

Ἡρακλῆς.

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

Ποσειδῶν.

ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

Ἡρακλῆς.

εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.

Πισθέταιρος.

ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

Χορός.

ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ

Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε, καὶ σπεί-
ρουσι, καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἄγγελος.

Ὦ ΠΑΝΤ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν. οἷον δ' ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Ἡμιχορος.

ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε.
περιπέτεσθε τὸν μάκαρ'
ἄνδρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον γήμας
τῇδε τῇ πόλει.
μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'·
ἀλλ' ὑμεναίοις καὶ νυμφιδίοις
δέξασθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.

Ἡμιχορος.

Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων,
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

Πεισθέταιρος.

ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Χορός.

ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα
βρονταὶ, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
πάρεδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

Πεισθέταιρος.

ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς

καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον·
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

Χορός.

ἀλαλαί, ἰὴ παιών,
τήνελλα καλλίνικε, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

